

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!“

Jen svorným Bůh požehnáva.“
JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědního, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Tel.: (708) 656 - 1050

Cena \$ 2.00

Address service requested

Roč. (Vol.) XXV - Číslo (No 6 - 7)

SATURDAY MARCH 18 - APRIL 1, 2000 (Sobota 18. 3. - 1. 4. 2000)

Zdravíme účastníky národní pouti do Říma ve dnech 31.března - 2.dubna 2000

a v duchu je provázíme a spojujeme se s nimi v modlitbách

Bazilika svatého Petra v Římě obnovená ve staré kráse

Dva roky trvala renovace travertinové fasády baziliky sv. Petra v Římě. Poutníkům jubilejního roku 2000 tak ukazuje svou 117,2 m širokou a 45,5 m vysokou tvář v uchvacující nádheře. Nad průčelím fasády se tyčí Michelangelova kopule. Stavba tohoto velechrámu trvala 174 roky. Zahájil ji Mikuláš V. a ukončil Urban VIII. posvěcením 18. listopadu 1626.

Nad římsou fasády se tyčí atika přerušovaná obdélníkovými okny, která končí balustrádou s 13 sochami - každá o výšce 5,7 m. Jsou to postavy Krista, Jana Křtitele a 11 apoštolů. Na bocích fasády je dvojice hodin, pořízených v 18. století. Levé ukazují přesný římský čas, pravé, s jedinou rafikou, čas středoevropský. Pod levými hodinami se nachází velký svatopetrský zvon. Má průměr 2,5 m a výšku 2,7 m a váží 10 tun. Byl posvěcen r. 1786 papežem Piem VI. Je možno jej slyšet o Vánocích, o Velikonočních, o slavnosti sv. Petra a Pavla a pokaždé, když papež žehná Urbi et Orbi. Mezi sloupy se nachází de-

vět lodžii. Střední z nich je lodžie požehnání, z níž se oznamuje zvolení nového papeže.

V chodbě mezi kolonádou byl zařízen a posvěcen zpo-

vědní prostor, kde mohou poutníci přistupovat ke svátosti pokání. Mimoto zpo-
vidají františkáni v četných zpovědnících v bazilice.

Světlo 10 / 2000

Odpusťme a prosme o odpuštění

Slavnostní úkon pokání celé Církve na kolenou před Bohem vedl Papež Jan Pavel II. na první neděli postní Velkého Jubilea, která se stala „Dnem odpuštění“.

Při této příležitosti vícekrát zazněla bazilikou svatého Petra v Římě litostiplná prosba Svatého otce: „Odpusťme a prosme o odpuštění!“

Svatý otec ve své homilii výstižně rozvedl úvodní pra-

vdy vzaté z Písma svatého: „Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem! S tím, který byl úplně bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšником, abychom my skrze něj u Boha byli spravedliví (2 Kor 5, 20-21) To jsou slova svatého Pavla, která nám Církve připomíná každoročně na Popeleční středě, na začátku postní doby. V době Pokračování na str.3

Upozorňujeme čtenáře, že dnes vychází dvojčíslo Hlasu národa

z důvodu cesty šéfredaktora Fr. Vojtěcha Vita OSB do Říma, který vede skupinu českých poutníků z USA.

**Příští číslo Hlasu národa vyjde
v sobotu 15.dubna 2000**

Sloupek informací

Papež Jan Pavel II. byl v Egyptě a koncem března navštíví ještě posvátná místa v Izraeli.

Mírová jednání mezi Jeruzalémem a Damaškem jsou na bodu mrazu.

Je, nebo není Mexiko ústředím světového obchodu s narkotiky?

Při prezidentských volbách na Taiwanu nesmí jeho voliče ani napadnout pomyslit na neochotu k vyjednávání s Pekingem o „politice jedné Číny“.

Papež Jan Pavel II. byl v Egyptě a koncem března navštíví ještě posvátná místa v Izraeli.

Vatikán – Dne 24. února papež Jan Pavel II. přiletěl do Káhyry na třídní návštěvu biblického Egypta. Týž den se setkal s egyptským prezidentem Hosni Mubarakem, s vrchním patriarchou koptické ortodoxní církve Jeho svatostí Shenoudou III. a s vrchním muslimským klerikem Šejkem Mohammedem Sazed Tantwai. V Egyptě je si 5 milionů koptických křesťanů a 200

tisíc římských katolíků. V pátek 25. února pak sloužil slavnou mši svatou v káhyrském sportovním paláci, které se zúčastnilo 20 tisíc křesťanů a muslimů. Odpoledne se pak zúčastnil eumenické pobožnosti v tamní nově postavené koptické katedrále Panny Marie Egyptské. Sv. Otec několikrát zdůraznil potřebu dialogu snášenlivosti a harmonie mezi třemi monotheistickými náboženstvími – Židy, křesťany a muslimy, kteří se všichni dovolávají praotce Abraháma. Dne 26. února

pak odjel na jih na úpatí hory Sinaje, kde podle bible Mojžiš obdržel desatero Božích přikázání. Pomodlil se v tamním prastarém klášteře Svaté Kateřiny, v němž žijí mniši řecké ortodoxní církve. Odpoledne se pak vrátil zpět do Káhyry a letadlem odletěl zpět do Říma.

Papež Jan Pavel II. plánuje ještě také letos vykonat návštěvu Svaté země ve dnech 20. – 26. března a má se za to, že tato jeho historická cesta do Palestiny příznivě změní katolicko – židovské vztahy, a že dojde ke smíření mezi oběma náboženstvími. Jan Pavel II. byl vychválen za to, že v roce 1994 navázal plné diplomatické vztahy mezi Vatikánem a Izraelem. Vrchní židovští rabíni plánují formální setkání se svatým Otcem, kterého dnes považují za svého „přítele“. Na druhé straně někteří ultrapravověrní Židé, ultranacionalisté a prý také historikové Holokaustu, kritizují tuto plánovanou schůzi rabínů s papežem a naléhají na to, aby Izraelité jeho návštěvu bojkotovali; prohlašují, že v dějinách římští papežové sponzorovali antisemitismus, že římští katolíci pronásledovali a vraždili Židy v dobách křížových výprav a španělské inkvizice, a hlavně pak připomínají, že nynější papež plánuje prohlásit za svatého papeže Pia XII., který zachovával mlčení proti Hitlerově genocidě Židů v době Holokaustu, kdy jich bylo vyvražďeno na šest milionů. Prý měl toto vraždění Židů nacisty velmi hlasitě odsoudit. Vatikánští diplomaté na to odpovídají, že Pius XII., když mluvil o krutostech nacismu vůči Židům dělal to spíše zdrženlivě, aby jich mohlo být co nejvíce zachráněno ve všech okupovaných zemích v klášterech, v různých ústavech či mezi jednotlivci. Sami zachránění Izraelité o tom vydali osobní svědectví po 2. světové válce, i když nejvíce rámusu udělala jedna divadelní hra proti papeži Pia XII., napsaná německy a

hraná kdysi ve Východním Berlíně.

Mírová jednání mezi Jeruzalémem a Damaškem jsou na bodu mrazu.

Jeruzalém – Izrael a Sýrie letos v lednu odložily svá mírová vyjednávání o Golanskou vrchovinu, protože Sýrie požaduje její celé navrácení, což Izrael nechce připustit, jednak pro zajištění své bezpečnosti, a hlavně svých nutně potřebných vodních zdrojů. Ve skutečnosti spor je veden pouze asi o deset čtverečních mil území, které sestává z úzkého pobřeží horní části řeky Jordánu a z deseti metrů širokého a 7 mil dlouhého pásu na pobřeží Galilejského Jezera. Toto území Sýrie vlastnila v roce 1967, nikoliv však v koloniální době v roce 1923. Třetina pitné vody přichází Izraeli z těchto dvou vodních zdrojů, které Izrael nechce ztratit. Dne 27. února však izraelský ministerský předseda Ehud Barak náhle oznámil, že chce nabídnout Sýrii předání celého území Golanské vrchoviny, protože dříve o tom už uvažovali čtyři izraelské ministerští předsedové, kteří nebyli ze strany Likud. Izraelská vláda zároveň jednala o vyklizení bezpečnostní zóny v jižním Libanonu; dne 5. března se pak jednoduše rozhodla, podle návrhu ministerského předsedy Baraka, odvolat letos do července izraelské vojáky z jižního Libanonu. Když se Sýrie dozvěděla o Barakově úmyslu vyklidit celé požadované území, ihned požádala o písemnou záruku tohoto Barakova oznámení. Když se to dozvěděla izraelská veřejnost, byla tím ohromena; Izrael by tak mohl ztratit záruku své bezpečnosti a své vodní zdroje. To se pak hned 1. března ukázalo v parlamentě – Knesset. Barak tam utrpěl značnou škodu, když jeho vládní koalici opustili tři menší politické strany, které se připojily k pravicové koalici Likud a odhlasovaly zákon, podle kterého při celonárodním re-

ferendu zvítězí pouze ta koalice, která obdrží většinu, to je aspoň 51% všech voličských hlasů. Nebude tedy stačit, jako tomu bylo dosud, většina hlasů voličů, kteří se referenda zúčastnili. Nyní tedy při referendu zvítězí pouze ta koalice, která ve skutečnosti obdrží asi dvě třetiny hlasů voličů, kteří se referenda zúčastní, což bude velmi nesnadné. Dosud Barakovi vždy stačilo 51% odevzdaných voličských hlasů těch, kteří by se referenda zúčastnili, což ve skutečnosti představovalo asi 40% všech voličů. Tak by se mu nakonec podařilo vrátit Sýrii celé území Golanské vrchoviny, dobyté v roce 1967, což mnozí Izraelité neschvalují.

Tento nový zákon o platnosti referenda bude izraelský Knesset ještě muset schválit dvakrát. Tak to totiž požaduje ústava. Barak už dříve slíbil, že předloží referendu ke schválení všechny dohody, kterých dosáhne jako s Palestinci, tak se Sýrií. Nyní se asi Barak bude snažit získat zpět do své vládní koalice pravicovou stranu Shas, které slíbí větší vládní finanční výpomoc na její náboženský školní systém. Získá-li zpět spolupráci této menší strany, Knesset při dvou příštích rozhodnutích může nový zákon o referendu zrušit. Mnozí Izraelité se však obávají, že obdrží-li Sýrie plný přístup k uvedeným vodním zásobám, mohlo by to být pro Izrael velmi nepříznivé.

Je, nebo není Mexiko ústředím světového obchodu s narkotiky?

Město Mexiko – Dne 25. února Jeffrey Davidow, americký velvyslanec v Mexiku, před skupinou mexických univerzitních studentů prohlásil, že „Mexiko je ústředím světového obchodu s omamnými drogami“. Mexická vláda tím byla udivena a oznámila, že toto prohlášení je „urážlivé pro důstojnost Mexika a že US Státní department by prý měl velvyslance napome-

HLAS NÁRODA (VOICE OF THE NATION) (USPS 291-62);

Čtrnáctidenník, věnovaný zájmům našich krajanů všech generací na americkém kontinentu, všem lidem dobré vůle, kteří mají zájem číst Boží slovo v české řeči a zajímají se o dění v rodné zemi svých předků i v různých koutech světa, kde si naši lidé rozvíjí zlobou časů. Vyhudovali nové domovy.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU VYDÁVÁ KAŽDOU DRUHOU SOBOTU:

„VELEHRAD“ ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED BI – WEEKLY BY:
CZECH – AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2340 So. 61st Ave. CICERO, IL 60804
Telefon: (708) 656-1056
(708) 656-1074
FAX: (708) 656-1090

EDITOR RÍDE: Father VOJTĚCH VIT. O S B
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL 60804
PERIODICAL POSTAGE PAID AT Chicago, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US Per Year \$35
To CANADA Per Year US \$38
Overseas Per Year \$40

BY AIR MAIL: \$15 plus 1,35 each air stamps
Právní poradce a zástupce: George T. Drost, 11 South Dunton Ave.
Arlington Heights, IL 60005-1475, Tel. (847) 577-2227

Redakce si vyhrazuje právo zaslání článků a dopisů zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

March 18 – April 1, 2000 - Vol. XXV. No. 6 - 7

nout; takové projevy jsou vážně škodlivé pro oboustranné vztahy“, protože neukazují na skutečnou spolupráci Mexika se Spojenými státy v boji proti drogám. Mexická vláda proti tomuto výroku formálně protestovala u Clintonovy vlády. Vztahy mezi oběma zeměmi jsou však stále velmi dobré. Mexiko je stále druhým nejvýznamnějším obchodním partnerem Spojených států, které by nikdy neodepřely Mexiku finanční výpomoc. Velvyslanec Davidow také nyní přiznal, že washingtonská vláda vychválila úsilí Mexika v boji proti drogám. Sám také prý v ničem nechtěl mexickou vládu obviňovat; pouze řekl to, co je skutečnost, že různé země na světě včetně Mexika, jsou místem prodeje omamných drog, ať tamní vlády na tom nesou vinu nebo ne. Prodej narkotik do Spojených států je řízen mocnými

drogovými mafiemi z Mexika, kde jsou tyto mafie už příliš mocné, takže ani mexická policie a armáda nejsou schopny je objevit a zadržet. Dva významní zřízení operací drogového kartelu „Amezena“ byli právě dopadeni a uvrženi do vězení. Dne 27. února v Tijuana, domově mocného drogového kartelu Arellano Felix, byl vrchní velitel místní policie zastřelen v autě desítkami kulek, když se vracel domů z kostela. Washingtonská vláda si je tedy vědoma toho, že mexická vláda spolupracuje se Spojenými státy v jejich boji proti drogám a velvyslanec Davidow neměl v úmyslu mexickou vládu kritizovat, ani ji urážet. Američané jsou dosud velmi významnými spotřebiteli omamných drog; podle odhadů jich ročně potřebují asi za 50 miliard dolarů. Touto svou spotřebou jsou Američané

také sami zodpovědní za to, že obchod s omamnými drogami se rozmáhá i když Mexická vláda prý činí co může pro zabránění obchodu s drogami.

Při prezidentských volbách na Taiwanu nesmí jeho voliče ani napadnout pomyslit na neochotu k vyjednávání s Pekingem o „politice jedné Číny“.

Peking – V Taiwanu se budou konat 18. března druhé demokratické prezidentské volby. Dne 21. února čínská vláda v Pekingu vyhlásila na Taiwan, který považuje za svou odpadlou provincii, ultimatum. Na Taiwan by byl učiněn vojenský útok v případě, že by jeho vláda odmítla vést s Čínou vyjednávání o znovusjednocení. Nebyla stanovena žádná doba k vedení těchto vyjednávání. Válka by prý byla vyhlášena v pří-

padě, že by Taiwan vyhlásil svou nezávislost; nebo, kdyby došlo k zásahu ciziny do taiwanských záležitostí. Při prvních demokratických volbách v Taiwanu v roce 1996 Čína vypálila proti tomuto ostrovu dálkové střely v úsilí zastrašit tamní obyvatelstvo. Spojené státy tam tehdy poslaly dvě válečné lodi. Nyní Spojené státy naléhaly na Čínu, aby v případě Taiwanu ukázala svou „zdrženlivost“. Jinak by mohly být ohroženy normální obchodní vztahy mezi Čínou a Spojenými státy a také by neobdržela pro další rok své přijetí do WTO.

Čínský denní tisk varoval Spojené státy, aby se zdržely zásahu do taiwanských záležitostí. Nesmějí se prý vměšovat do „vnitřních čínských záležitostí“. Podle zprávy Pentagonu v posledních dvou letech Čína umístila v pobřežních provin-

ciích na druhé straně od Taiwanu asi 600 dálkových střel; nyní v únoru poslala do tamní úžiny čtyři válečné lodi ruské výroby, které by byly schopny čelit americkým leteckým lodím.

Podle mínění US vojenských analytů Čína bude schopna provést proti Taiwanu účinný vojenský vpád teprve asi za pět let; vojenské rovnosti se Spojenými státy se přiblíží teprve za několik desítek let. Vyjednávání mezi Čínou a Taiwanem o reunifikaci byla přerušena vloni v červenci, když nynější taiwanský prezident Lee Teng-hui prohlásil, že Taiwan se považuje za „svrchovaný stát“ podobně jako je kontinentální Čína. Nyní Čína doufá, že příští Taiwanský prezident obnoví politiku „jedné Číny“, která skončila v roce 1946, kdy se v Číně zmocnily vlády komunisté.

Odpusťme a prosíme o odpuštění

Pokračování ze str. 1
posní církev žádá, aby, chom se zvláštním způsobem spojili s Kristem, který veden vnitřně Duchem svatým, započal své mesiánské poslání tím, že se odebral na poušť a tam se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí. (Mk 1, 12-13) Na konci tohoto postu byl pokoušen satanem, jak to zaznamenává stručně v dnešním evangeliu sv. Marek. Avšak Matouš a Lukáš pojednávají daleko podrobněji o tomto boji Kristově na poušti a o jeho úplném vítězství nad pokušelem: Klid se satane! Neboť je psáno: Pánu, svému Bohu se klaněj a jen jemu služ! (Mt 4, 10) Ten, který takto mluví je Ten, který nepoznal hřích. (2 Kor 5, 21) Ježíš, „Svatý Boží.“ (Mk 1, 24)

Pět kardinálů a dva biskupové postupně zapalovali lampy sedmiramenného svícnu (starozákonního sym-

bolu plnosti), když svatý Otec vyznával hříchy, jež byly spáchány: ve službě pravdy při inkvizici, proti křesťanské jednotě, proti Židům, proti jiným náboženstvím a kulturám, proti ženám a jednotě lidských ras, proti právům jednotlivců na jejich přesvědčení a za všechny ostatní viny Církve.

Celá církev se spojila v modlitbě s nástupcem Petřovým v neděli 12. března 2000 – v historickém dni Velkého Jubilea. Chicagský kardinál František George se vyjádřil: „To je vyznání Bohu, učiněné tak, aby je mohli všichni slyšet. Je to nový začátek a zde jedinou cestou je prosit Boha za odpuštění!“ Bostonský kardinál Bernard Law pokorně vyznal: „Žádám vás o Boží odpuštění za viny katolíků, jichž se v této diecézi dopustili.“

P. Lawrence Cunningham, profesor theologie na Notre

Dame univerzity objektivně hodnotí „Den odpuštění“ 2000 – „Je to poprvé v dějinách Církve, co se vyznačovala ze všech svých hříchů minulosti. Je to část strategie dnešního papeže, aby se přiznáním k chybám minulosti vyčistil vzduch pro dorozumění.“

Sedm hořících lamp na svícnu plnosti a nástupce Petřův objímající v pokoře a pokání Krista Ukřižovaného je pro nás příkladem k následování.

Když se řekne „Vatikán“

Petr Přihoda

Doslova to znamená jeden ze sedmi římských pahorků. Liberální, socialistická a nacionalistická žurnalistika tím míní to, čemu my říkáme „Svatý stolec“, administrativní centrum církve, jejíž Úřad ale pojímáme jinak, než když se řekne poštovní, okresní či finanční úřad. „Stato della citta del Vaticano“ však zname-

ná stát, byť malilinký, ale má své poštovní známky, vlajku, diplomacii, a zavítali někdy jeho hlava, těší se též oficiální pozornosti jako prezidenti bez ohledu na to, zda ji to je či není milé. – Někdy se místo „Vatikán“ říká „Řím“. Kdysi nás chtěl básník léčit z pocitů malosti: „A Táboru se klonil věčný Řím...“ – Řím už je víc než sto let spíše Quirinale než Vaticano.

Kopec Vaticano s okolím vnímáme především jako sakrální místo. Zde je Chrám, hroby i naléhavá připomínka Posledního soudu. Zde dle člověk, na jehož zvlášť důrazně pronesené slovo dáme, i kdyby trakaře padaly. Pravda, je obklopen úřady, které mají tvořit onen Úřad, ale občas se podobají spíš tomu kontrolnímu, dohlédacímu apod. Někdy připomínají „dvůr“ s jeho intrikami, žárlivostmi, a my to s nimi nemáme lehké, ale ony s námi taky ne. Říká se tomu „vaticánská byrokracie“. Běh světa je takový, že to bez ní nejde.

Pokračování na str. 9

MÁTE ZAPLACENÉ PŘEDPLATNÉ?

Vážení čtenáři a předplatitelé Hlasu národa, prosíme Vás, abyste co nejdříve uhradili předplatné na adresu:

Hlas národa, 2340 S. 61st. Ave., Cicero, IL 60804

Předplatné na rok 2000 zůstává nezměněno:

USA \$ 35.00 Canada \$ 38.00

Ostatní cizina \$ 40.00 Cizina letecky \$ 69.00

Děkujeme Vám za Vaši čtenářskou přízeň a prosíme, doporučte naše noviny svým přátelům a známým.

Na další dobrou spolupráci se těší

Vaše redakce Hlasu národa.

DOBA POSTNÍ

DRUHÁ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA — Přikázal jsi nám, Bože, — abychom poslouchali tvého milovaného Syna. — Prosíme tě proto, živ naši mysl svým slovem, — abychom očistěným duchovním pohledem — radostně nazírali tvou slávu. — Skrze tvého syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY

(Gn 22,1-2, 9a, 10-13,16-18)

Bůh zkoušel Abraháma a řekl mu: »Abrahámo!« Odpověděl: »Tady jsem!«

Bůh pravil: »Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj jej tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.«

Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna.

Ale Hospodinův anděl zavolal k němu z nebe a pravil: »Abrahámo, Abrahámo!«

Ozval se: »Tady jsem!«

Pravil: »Nevztahuj svou ruku na chlapce a nedělej mi nic zlého, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.« Abrahám pozdvihl své oči a hle — za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, aby ho chytil, a obětoval ho jako celopal místo svého syna.

Hospodinův anděl zavolal podruhé na Abraháma z nebe a řekl: »Při sobě samém přísahám — praví Hospodin — že jsi toto udělal a neodepřel jsi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako hvězdy nebe, jako písek na břehu moře a tvé potomstvo zmocní se brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi byl mne poslušný.«

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM

(Řím 8, 31b-34)

Bratři! Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když on ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval taky všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Je zde Bůh, který ospravedlňuje. Kdo je odsoudí? Je zde Kristus Ježíš. On zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a ujímá se nás.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA

(Mk 9,2-10)

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima. Jeho šat byl zářivě bílý, jak jej žádný bémec na zemi nedovede vyběliti. A zjevil se jim Eliáš a Mojžíš a rozmlouvali s Ježíšem.

Petr promluvil a řekl Ježíšovi: »Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.« Nevěděl, co by řekl; tak byli zděšeni.

Tu přišel oblak, zastínil je a z oblaku se ozval hlas:

**Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

»Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouchejte.« Najednou, když se rozhlédli, neviděli u sebe již nikoho jiného, než Ježíše samotného.

Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Chopili se toho slova a společně rozbírali, co to znamená vstát z mrtvých.

TŘETÍ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODELITBA — Poučil jsi nás, Bože, — abychom svou hříšnost léčili modlitbou, postem a štědrostí. — Milostivě pohled', jak ve svědomí cítíme svou vinu — a pokorně se z ní vyznáváme. — Otevři bohaté prameny milosrdenství a dobroty a ustavičně nás pozvedej. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY

(Ex 20, 1-3,7-8,12-17)

Bůh vyhlásil všechna tato přikázání:

»Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiného Boha mimo mne.

Nezneužiješ jméno Hospodina, svého Boha. Hospodin nezproští viny toho, kdo by jeho jména zneužíval. Pamatuje na den odpočinku, že ti má být svatý. Měj ve vážnosti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. Nedopustíš se vraždy. Nedopustíš se cizoložství. Nedopustíš se krádeže. Nevydáš křivé svědectví proti svému bližnímu. Nebudeš dychtit po domu svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.«

ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTŮM

(1Kor 1, 22-25)

Bratři! Židé si přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Židy to uráží a pohaní to pokládají za hloupost. Ale pro ty, kdo jsou povoláni, at' jsou to židé nebo pohaní, pro ně je Kristus Boží moc a Boží moudrost. To je tak: »pošetilá« Boží věc je moudřejší než lidé, a »slabá« Boží věc je silnější než lidé.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA

(Jan 2,13-25)

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se vydal na cestu do Jeruzaléma. Ve chrámu zastihl prodáváče dobytka, ovcí a holubů i penězoměnce, jak sedí za stoly. Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovcemi a dobyttem, směnárníkům rozsypal mince, stoly zpřevracel a prodáváči holubů řekl: »Odnesete to! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!« Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: »Strávila mě horlivost pro tvůj dům.«

Židé mu řekli: »Jakým znamením nám prokážeš, že to můžeš činit?«

Ježíš mu odpověděl: »Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej postavím.«

Tu řekli Židé: »Čtyřicet šest let byl tento chrám budován, a ty jej postavíš ve třech dnech?«

On však mluvil o chrámu svého těla. Když byl pak vzkříšen z mrtvých, rozpomenuli se jeho učedníci, že to říkal: a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš pověděl.

Když byl v Jeruzalémě o velikonočních svátcích, mnozí uvěřili v jeho jméno, protože viděli znamení, která činil. Ježíš jim však sebe nesvědčoval, poněvadž »všecky znal a nepotřeboval, aby mu někdo o lidech «věděl. Sám totiž věděl, co je v člověku.

List Svatého otce k Velkému postu roku 2000

„Já jsem s vámi až do skonání světa“ (Mt 28,20)

Bratři a sestry!

Slavení svatopostní doby, času obrácení a smíření, nabývá v tomto roce zcela zvláštní charakter, protože zapadá do Velkého jubilea. Svatopostní doba totiž představuje vrcholný bod této pouti obrácení a smíření, které nabízí Jubileum, rok milosti Pána, všem věřícím, aby obnovili své spojení s Kristem a hlásali s obnoveným zápalem jeho tajemství spásy v novém tisíciletí. Postní doba pomáhá křesťanům, aby hlouběji pronikli do tohoto tajemství skrytého od věků (Ef 3,9): vede je k tomu, aby srovnali, nakolik se shodují se slovem živého Boha, a žádá od nich, aby se zřekli vlastního egoismu a přijali spásanosné působení Ducha svatého.

Byli jsme mrtví pro své hříchy (Ef 2,5) — tak popisuje svatý Pavel situaci člověka bez Krista. To je důvod, proč se chtěl Boží Syn spojit s lidskou přirozeností a vysvobodit ji z otroctví hříchu a smrti.

Je to otroctví, které člověk zakouší každodenně a nachází jeho hluboké kořeny ve svém vlastním srdci (srov. Mt 7,11). Někdy se projevuje ve formách dramatických a neobvyklých, jak se to stalo v průběhu velkých tragédií XX. století, které hluboce poznamenaly život tolika společenství i osob, obětí krutého násilí. Násilné deportace, systematické vyhlazování národů, pohrdání základními právy lidské osoby jsou tragédie, které ukazují scestné formy zvrácenosti, nenávisti, vyhlazování druhých, lži, jež jimž autorem i obětí je člověk. Lidsstvo je poznamenáno hříchem. Jeho dramatické postavení přivolává na mysl alarmující volání Apoštola národů: *Nikdo není spravedlivý, vůbec nikdo* (Řím 3,10; srov. Ž 13,3).

Tváří v tvář temnotě hříchu a neschopnosti člověka sám se osvobodit jeví se v plném jasu spasitelné dílo Kristovo: *Bůh ho ustanovil jako smírnou oběť v jeho krvi, která působí skrze víru, aby zjevil svou spravedlnost* (Řím 3,25). Kristus je Beránek, který vzal na sebe hříchy světa (srov. Jan 1,29). Sdílel lidský život až k smrti, a to k smrti na kříži (Fil 2,8), vysvobodil člověka z otroctví zla a obnovil ho v jeho původní důstojnosti Božího dítěte. To je velikonoční tajemství, ve kterém jsme byli znovuzrozeni! Zde, jak připomíná velikonoční sekvence, »smrt a život se utkaly v podivuhodném souboji«. Otcové Církve potvrzují, že v Ježíši Kristu ďábel útočí na celé lidstvo a ohrožuje ho smrtí, od které je však vysvobozeno vítěznou silou zmrtvýchvstání. Ve zmrtvýchvstalém Pánu se láme moc smrti a člověku se nabízí možnost, aby pomoci víry vstoupil do společenství s Bohem. Tomu, kdo uvěří, dává sám Bůh život prostřednictvím působení Ducha svatého, »prvního daru těm, kteří uvěřili« (IV. Euchar. modlitba). Vykoupení skutečně na kříži tak obnovuje vesmír a umožňuje smíření mezi Bohem a člověkem i mezi lidmi navzájem.

Jubileum je dobou milosti, ve které jsme zváni, abychom se zvláštním způsobem otevřeli pro milosrdenství Otce, který se v Synu sklání k člověku, a pro smíření, velký Kristův dar. Tento rok totiž se musí stát pro křesťany a pro všechny lidi dobré vůle drahocným okamžikem, kdy zakusí obnovující sílu Boží lásky, která odpouští a smiřuje. Bůh nabízí své milosrdenství každému, kdo je ochoten je přijmout, i když je daleko a v pochybnostech. Dnešnímu člověku, který je unaven prostředností a falešnými iluzemi, nabízí se tak možnost, aby znovu nastoupil cestu života v plnosti. V této souvislosti postní doba Svatého roku 2000 předsta-

vuje po výtce *dobu příhodnou a den spásy* (2 Kor 6,2), příležitost obzvláště příznivou, abychom se *smířili s Bohem* (2 Kor 5,20).

V průběhu Svatého roku Církev nabízí různé příležitosti k osobnímu i společnému smíření. Každá diecéze vyznačila zvláštní místa, kam se věřící mohou odebrat, aby zde zvláštním způsobem zakusili Boží přítomnost, v jejím světle poznali své hříchy a nastoupili díky svátosti smíření novou cestu života. Zvláštní význam nabývá putování do Svaté země a do Říma, privilegovaných míst setkání s Bohem díky jejich zvláštní úloze v dějinách spásy. Jak se nevypravit, alespoň duchovně, do země, která před dvěma tisíci lety viděla procházet Pána? Tam se *Slovo stalo tělem* (Jan 1,14), tam *rostl moudrosti, věkem a milostí* (Lk 2,52), tam *obcházel všechna města i vesnice, hlásal radostnou zvěst o Božím království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu* (Mt 9,35); tam dovedl do konce poslání, které mu svěřil Otec (srov. Jan 19,30), a vyhlí Ducha svatého na rodící se Církev (srov. Jan 20,22).

I já si slibuji právě o Velkém postu roku 2000, že se stanu poutníkem do země Hospodinovy, k pramenům naší víry, abych tam oslavil dvoutisíci jubileum vtělení. Vyzývám dnes každého křesťana, aby mě doprovázel svou modlitbou, zatímco já v různých etapách své pouti budu prosit o odpuštění a smíření za děti Církve i za celé lidstvo.

Průvodce obrácení vede ke smíření s Bohem a k plnosti nového života v Kristu. K životu víry, naděje a lásky. Tyto tři ctnosti, zvané »božské«, protože se vztahují přímo k Bohu v jeho tajemství, byly předmětem zvláštního prohlubování v tříleté přípravě na Velké jubileum. Slavení Svatého roku žádá od každého křesťana, aby svým životem vydával svědectví o těchto ctnostech plnějším a uvědomělejším způsobem.

Milost Jubilea podněcuje především k obnově osobní víry. Ona spočívá v přilnutí k hlásání velikonočního tajemství, skrze které věřící poznává, že v Kristu mrtvém a zmrtvýchvstalém se mu dostává spásy; odevzdává mu každodenně svůj vlastní život; přijímá to, co mu Pán ukládá, v jistotě, že Bůh ho miluje. Víra je »ANO« člověka Bohu, jeho »Amen«.

Příkladnou postavou věřícího pro židy, křesťany a muslimy je Abrahám: s důvěrou v zaslíbení následuje Boží hlas, který jej volá na neznámé stezky. Víra pomáhá objevovat znamení láskyplné Boží přítomnosti ve stvoření, v osobách, v událostech dějin a především v Kristově dile a je poselstvím, jež podněcuje člověka, aby viděl více než jen sebe, aby dohlédl přes pouhé zdání k onomu transcendentnu, kde se otevírá tajemství Boží lásky ke každému tvorů.

Milostí Jubilea nás Pán rovněž vybízí, abychom znovu probudili svou naději. V Kristu je totiž vykoupen i sám čas a otevírá se perspektiva radosti bez konce v plném společenství s Bohem. Čas křesťana se vyznačuje očekáváním věčné svatby, která je každý den anticipována v eucharistické hostině. S pohledem upřeným k ní *Duch a nevěsta volají: »Přijď!«* (Zj 22,17) a živí tak naději, která zbavuje čas stále se vracejícího strachu a dává mu jeho autentický smysl. S ctností naděje je křesťan svědkem, že mimo všechno zlo a všechna omezení obsahují v sobě dějiny zárodek dobra, kterému Pán dá dozrát v plnosti. Křesťan se tedy dívá k novému tisíciletí beze strachu a čelí výzvám a očekáváním budoucnosti s pevnou důvěrou, která se rodí z víry v Pánovo zaslíbení.

A konečně s Jubileem nás Pán žádá, abychom znovu roznítili svou lásku. Království, které Kristus zjeví v plnosti na konci časů, je již přítomno tam, kde lidé žijí podle Boží vůle. Církev je

povolána, aby vydávala svědectví o bratrství, pokoji a lásce, kterými se vyznačuje. Při této misi je si křesťanské společenství vědomo, že víra bez skutků je mrtvá (srov. Jak 2,17). A tak prostřednictvím lásky křesťan zviditelňuje Boží lásku k lidem, zjevenou v Kristu, a ukazuje tak jeho přítomnost ve světě až do skonání věků. Láska není pro křesťana pouhé gesto nebo ideál, nýbrž je, abych tak řekl, prodloužením přítomnosti Krista, který vydává sám sebe.

U příležitosti postní doby jsou všichni – ať už bohatí nebo chudí – povoláni, aby zpřítomňovali Kristovu lásku velkodušnými skutky dobročinnosti. V tomto Jubilejním roce je naše láska povolána, aby zvláštním způsobem ukazovala Kristovu lásku bratřím, kterým chybí to nejnужnější k životu, kteří se stali obětí hladu, násilí a nespravedlnosti. To je způsob, jak uskutečňovat naléhavost osvobození a bratrství, které jsou obsaženy již v Písmu svatém a které nám ukládá slavení Svatého roku. Dávne židovské jubileum totiž požadovalo, aby byli osvobozeni otroci, odpuštěny dluhy a aby bylo pomozeno chudým. Dnešní nová otroctví a ještě dramatičtější chudoba zraňují velké množství osob zvláště v tzv. zemích třetího světa. Je to výkřik bolesti a zoufalství, který by se měl setkat s pozorností a ochotností všech, kteří vykročili na jubilejní pouť. Jak můžeme požadovat milosti Jubilea, jestliže jsme necitelní k nouzi chudých, když se nesnažíme, abychom jim zajistili všechny nezbytné po-

středky k důstojnému životu?

Kěž se milénium stane počátkem epochy, v níž konečně volání tolika lidí, kteří nemají ani životní minimum, dojde vyslyšení a bratrského přijetí. Vyzývám křesťany na nejrůznějších úrovních, aby se stali hybnou silou konkrétních iniciativ, které zajistí rovné rozdělování statků a podporu lidské plnosti pro každé individuum.

Já jsem s vámi až do skonání časů. Tato Kristova slova nás ujišťují, že v hlásání a prožívání evangelia lásky nejsme sami. I ve Velkém postu roku 2000 nás zvou, abychom se vrátili k Otci, který nás čeká s otevřenou náručí, aby nás přetvořil na živá a účinná znamení své milosrdné lásky.

Marii, Matce všech trpících a Matce Božího milosrdenství, svěřujeme své záměry a svá předsevzetí. Ona nechť je zářivou hvězdou naší cesty v novém tisíciletí.

S tímto přáním svolávám na všechny požehnání Boha, v Trojici jediného, který je počátek a konec všech věcí, k němuž se až do skonání věků vznášá hymnus požehnání a chvály: »Skrze Krista, s Kristem a v Kristu je tobě, Bože Otče všemohoucí, v jednotě Ducha svatého všechna čest a sláva po všechny věky věků. Amen.«

Castel Gandolfo 21. září 1999

Jan Pavel II.

Podle Světa 10-11 / 2000

ČESKÁ MŠE SVATÁ VE WASHINGTONU

V neděli 9.dubna v poledne

budeme mít v naší národní kapli českou mši svatou slouženou

dp. Antonínem Kocurkem z New Yorku.

Prosíme naše krajany, aby se v hojném počtu zúčastnili této mše svaté konané v naší České duchovní tradici.

Za výbor České národní kaple Vás všechny upřímně

zvou

Col.Al. Broz (USAF Ret.)

a

Dr.George J. Svejda, Ph.D.

Hledám práci

Česko-americké firmě bych ráda nabídla své služby jako účetní s dlouholetou praxí

Volejte:
(773) 283-9084

DOBA POSTNÍ

ČTVRTÁ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA — Bože, skrze tvé vtělené Slovo - nastává smír mezi tebou a lidským pokolením. — Dej, prosíme, ať křesťanský lid oživí svou víru — a s oddanou zbožností jde vstříc velikonočním svátkům. — Skrze tvého syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY KRONIK (2 Kron 36, 14-16, 19-23)

Všechna knížata kněžská a lid dopustili se mnoha nevěrností tím, že napodobovali všechny hanebnosti pohanů a poskvřili chrám, který si Hospodin posvětil v Jeruzalémě. Hospodin, Bůh jejich otců, poslal bez ustání své posly, neboť měl soucit se svým lidem a se svým příbytkem. Ale oni se posmívali Božím poslům, pohrdali jejich slovy a tupili jeho proroky, až se vznítíl Hospodinův hněv proti jeho lidu, že už nebylo léku.

Nepřátelé spálili Boží chrám, zbořili hradby Jeruzaléma, všechny jeho paláce zcela spálili a zničili všechny jeho cenné předměty. Nabuchodonosor vysťhoval do Babylóna všechny jeho obyvatele, kteří unikli meči, a byli jemu a jeho synům za otroky až do zřízení perského království, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené ústy Jeremiášovými, dokud by země nedostala náhradu za své soboty. Po všechny dny zpusťošení odpocívala, až se naplnilo sedmdesát let.

V prvním roce Kyra, perského krále, vzbudil Hospodin ducha Kyra, perského krále, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené ústy Jeremiášovými, a on dal prohlásit - i písemně - po celém svém království: Tak praví Kyros, král perský: Všechna království země dal mi Hospodin, Bůh nebes. On mi přikázal, abych mu vystavěl chrám v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdo je mezi vámi ze všeho jeho lidu? Ať je Hospodin jeho Bůh s ním, a ať tam jde!

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM (Ef 2, 4-10)

Bratři! nekonečně milosrdný Bůh nám dal poznat svou velikou lásku. Byli jsme mrtví, protože jsme se dopustili hříchů, a on nás přivedl k životu zároveň s Kristem. Za to, že jste zachráněni, máte co děkovat Boží dobroť. Když vzkrásl zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to skrze Ježíše Krista.

Té záchrany docházíte z Boží dobroty na základě toho, když věříte. Není to vaší zásluhou, Boží dar to je! Dostává se vám toho ne snad proto, že jste něco vykonali; nikdo tedy nemá příčinu, že by se mohl nějak chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvoření k tomu, abychom byli schopni konat dobré skutky.

Bůh je předem připravil, abychom je pak ve svém životě uskutečňovali.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 3, 14-21)

Ježíš řekl Nikodémovi: Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.

Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět

spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť nevěřil ve jméno jednorozrozeného Syna Božího.

Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamílovali více tmou než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo činí něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.

PÁTÁ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA — Pane, náš Bože, tvůj Syn tak miloval svět, — že se za něj vydal na smrt. — Pomáhej nám, ať následujeme Kristovu lásku — a svými skutky o ní vydáváme svědectví. — Neboť On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JEREMIÁŠE (Jer 31, 31-34)

Hle, blíží se dni, praví Hospodin, kdy sjednám s Izraelovým a Judovým domem novou smlouvu: ne jako byla smlouva, kterou jsem sjednal s jejich otci, když jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země; smlouva, kterou zrušili, ačkoli já jsem byl jejich pán — praví Hospodin.

Taková bude smlouva, kterou sjednám s Izraelovým domem po těch dnech — praví Hospodin: Vložíím svůj zákon do jejich nitra, napíši jim jej do srdce, budu jejich Bůh a oni budou můj lid! Nebude již učit druh druhá, bratr bratra: Poznej Hospodina!

Neboť všichni mě poznají od nejmenšího do největšího — praví Hospodin — odpustím jim jejich nepravosti a na jejich hřích již nevzpomenu.

ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM (Žid 5, 7-9)

Bratři! Kristus v době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen pro svou uctivost. Ačkoliv to byl Syn, zakusil, co je utrpení a poslušnost. Když tak došel dokonalosti, stal se pro ty, kteří ho poslouchají, příčinou věčné spásy.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 12, 20-33)

Někteří z poutníků, kteří se přišli o svátcích klanět Bohu, byli Řekové. Ti přistoupili k Filipovi, který byl z Betsaidy v Galileji, a prosili ho: Pane, rádi bychom viděli Ježíše. Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej a Filip šli to říci Ježíšovi. Ježíš jim odpověděl:

«Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrnó nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek. Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný. Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce.

Nyní je má duše sevřena úzkostí. Co mám říci? Otče, zachraň mě od této hodiny? Vždyť pro tuto hodinu jsem přišel. Otče, oslav své jméno!»

Z nebe přišel hlas: «Oslavil jsem a ještě oslavím! Zástup, který tam stál a slyšel to, říkal, že zahřmělo. Jiní tvrdili: «Anděl k němu promluvil. Ježíš nato řekl: «Tento hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám. Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě.»

To řekl, aby naznačil, jakou smrtí má zemřít.

Svědék muk a zmrtvýchvstání Ježíše Krista

Turínské pláno je historicko-vědeckým unikátem. Boží Prozřetelnost nám uchovala do dnešních dnů neocenitelnou relikvii, aby vědecký výzkum tohoto neobvyklého a mlčenlivého svědka vyzval lidstvo k obrácení.

Přísná vědecká metodologie potvrzuje, že lněné plátno, jakým je Turínský rubáš, je s naprostou jistotou pohřebním plátnem z Kristových dob, že v něm bylo zavínuto mrtvé tělo neobyčejné krásy a fyzické dokonalosti a že na tomto těle byl proveden výrok o ukřižování tak, jak to popisují evangelia.

Krev v Turínském plátně. Mezinárodní odborníci soudní medicíny, patologické anatomie a kriminologie jednoznačně potvrdili, že do plátna byla zavínuta lidská mrtvola. Člověk, který byl do něho zavínut, byl již mrtvý. V letech 1978-1982 byly v krvavých skvrnách plátna objeveny produkty biochemického rozpadu hemoglobinu lidské krve skupiny AB. Pozornost zasluhuje objevení krevního séra, jež tvoří aureolu kolem stop sraženin (důsledek sevrkávání krevní sraženiny), kterou není vidět pouhým okem. Byla odhalena teprve po použití ultrafialového záření, ve kterém krevní sérum samovolně svítí žlutou barvou. To dokazuje, že tělo bylo zavínuto krátce po tom, co bylo zraněno.

Na rozdíl od krve na jiných starodávných plátnech nejsou skvrny na TP temně hnědé, nýbrž mají barvu vybledlého slézu (bledý karmin s fialovorůžovým odstínem). To je způsobeno přítomností aloe, myrhy a bilirubinu. Podle prof. L. Gonnelliho musely rány na Ježíšově těle obsahovat částky mechanicky rozbitých červených krvinek. Osoba, která krvácela takovým způsobem, musela být ukrutně

bičována dŕtkami, jaké používali Římané. Krvavé skvrny TP mají zcela zřetelné obrysy, jsou čisté a nerozmazané. To znamená, že plátno z těchto ran nebylo strženo, ale bylo odděleno »ideálním způsobem«. *To nám napovídá nadpřirozený jev zmrtnýchvstání, při kterém oslavené tělo proniklo přes plátno, které pak kleslo na hrobní lavici.*

Vzhled ukřižovaného Vykupitele na Turínském plátně je originálním dokumentem utrpení Páně, jak je známe z popisu evangelistů.

Sakrální umění středověké Evropy se pokoušelo představit si ukřižovaného Ježíše podle skoupých podrobností obsažených v evangeliích a podle fantazie umělců. Vytvořila se např. představa trnové koruny v podobě věnce podle vzoru korun evropských králů, dlaní proražených hřeby, proboděného levého boku nebo dřevěné stupačky pod nohama ukřižovaného. *Skutečné podrobnosti Kristova ukřižování mohly být odhaleny teprve v našem století na základě Turínského plátna.*

Kristovo utrpení začalo již v Getsemanské zahradě. Evangelista Lukáš informuje: *Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve* (Lk 22,44).

Podle názoru lékařů krvavý pot mohl být důsledkem stresového duševního utrpení mladého člověka (do 40 let). Ježíš prožil tzv. »histaminový otřes«, který vyvolává zvýšení propustnosti stěn krevních cév, které hustě oplétají potní žlázy, a to způsobilo pronikání krve do potu. *Byl to duševní proces trvající kolem dvou hodin, ve kterém se střídaly stavy stresu a relaxace.* V období stresu krev odtékala z hlavy do břišní krajiny a vyvolávala mdloby, ve chvílích relaxace se krev prudce tlačila do hlavy a vyvolávala jev »pronikání« červených krwinek do potních žláz a odtud se spolu s potem vy-

lučovaly na povrch kůže. Tak Bůh z lásky ke každému člověku bez výjimky *vzal na sebe naše nemoci... byl proklán pro naši nevěrnost a zmučen pro naši nepravost* (Iz 54,4-5).

Mezi zjetím a bičováním byl Kristus bit při různých příležitostech především pěsti do tváře. Bití a plivání do tváře bylo u Židů hanebným způsobem ponižování člověka za rouhání. *Podle jejich názoru Ježíš se dopustil jako pravý člověk tvrdit, že je pravý Bůh* (srov. J 5,15; 8,58-59; 14,8-10). Především po výslechu u Anáše byl na zbytek noci uvržen do žaláře v Kaifášově paláci, kde zakusil velká ponižování, fyzické týrání a posměch.

Římské bičování (flagrum romanum) bylo trestem tak krutým, že římské právo zakazovalo použít je u římských občanů. Bičování buď předcházelo ukřižování, nebo bylo trestem samo o sobě. Odsouzenecům byly vyměřeny desítky ran, při čemž mnoho z nich exekuci nepřežilo a na místě zemřeli. Pokud mělo následovat ukřižování, byl počet ran omezen asi na dvacet, aby odsouzenec mohl dojít s křížem na místo popravy. Pilát, který choval k Ježíši určitou, byť lhostejnou náklonnost, nechtěl jeho smrt a řekl: *Dám jej zbičovat a pak jej propustím* (Lk 23,16). Tím byl vlastně Pán odsouzen na nejhorší druh bičování (tzv. stacionární) na vězeňském dvoře Antoniovy pevnosti a po něm měl být propuštěn!

Rozkaz k bičování obdržel setník, který tím pověřil kohortu syrofenických a samafských žoldáků. Byli to *zavilí nepřátelé Izraele.* Ježíš byl tedy bit nejen jako běžný odsouzenec, ale s umocněnou nenávistí jako představitel vyvoleného národa, který tyto vojáky nenáviděli.

Kovové dŕtky s dvěma nebo třemi řemeny prorážely svalstvo až na kost a drtily krevní oběh mezi žebry. To mělo za následek četná zranění hrudníku a

změny v dutině plicní a srdeční. Po tomto bičování utrpěl Ježíš těžký poúrazový šok a značné krvácení, což také urychlilo jeho smrt na kříži. (Srov. Mt 15,44)

Ježíše přivázaného k nízkému sloupu bili dva vojáci. Zkoumání stop po ranách patrných na Turínském plátně dokonce ukazují, že jeden z vojáků byl vyšší postavy. Celkový počet ran podle plátna je asi 120. Rány dopadaly na celé tělo od šíje přes záda až k patám. Na přední části těla je ran méně. Výrazně méně je jich kolem srdce. Lékaři se shodují, že kdyby se rány tomu místu nevyhýbaly, Ježíš by zakrátko zemřel na zánět osrdí. Bičovatelé však neměli zájem na předčasné smrti Odsouzence.

Po bičování vojáci zvedli Krista ležícího v kaluži krve a posadili ho, aby jej mohli urážet. Narazili mu na hlavu korunu upletenou z trnových větví. Koruna měla tvar turbanu a připomínala mitry východních králů.

Korunování odsouzenců nebylo obyčejem ani u Římanů, ani u Židů. Je to ojedinělý případ, zapsaný v evangeliu. Rány po korunování jsou patrné na Turínském plátně. V žádném jiném popisu křižování nic podobného nenacházíme. Turínské plátno dokazuje kolem 70 silně zakrvácených kulatých ran na hlavě. Na zátylku je vidět 8 ran, z nichž stékaly po krku potoky krve a slepily prameny vlasů. Krvavé rány je vidět rovněž na spáncích a na čele.

Po rouhavé »korunovaci« následovalo bití Spasitele po hlavě a po tváři. Jeho obličej zaznamenaný na Turínském plátně vykazuje četné otěkliny, zvláště na pravé straně tváře, a vytržení části vousu. Lékaři od začátku století se zabývali velkou kontuzí nosu a pravé lící kosti. Teprve trojrozměrná reprodukce obličej, provedená fyziky v NASA v roce 1977, pomoci počítače ukázala, že nos byl odtržen od nosní kosti, což mohlo být

Ježíšova Božská tvář, jak je zachycena na Turínském plátně.

podle názoru chirurgů způsobeno silným úderem tupého předmětu.

Zbičováný a trním korunovaný Ježíš se zachvěl, když mu na bedra vložili kříž. Kříž byl zhotoven z kmene stromu, kláda měla kruhový průřez a zapouštěla se do kamenného prstence osazeného ve skále na Golgotě. Váha klády byla 30-50 kg.

Odsouzenec spoutaného provazem provázelo asi 10 vojáků, kterým velel setník. Jeho úkolem bylo také ověřit smrt odsouzených. Cestou na Golgotu nebyl Ježíš dále bit, ale břemeno kříže překračovalo jeho síly. Na bedrech Spasitele jsou podle TP široké stopy odřenin od klády kříže. Zvláště na levé pleci je odřenina, která musela být velmi bolestná, protože kláda se opírala o obnažené tělo. Jelikož Ježíš byl ve stavu úplné vyčerpanosti, musel upadnout mnohokrát. Každý pád byl nesmírně bolestný. Lékařská analýza otisků zhouby vykazuje velkou zhmožděninu levého kolena, kterým Ježíš jako by zbrzdil tíži břemene během téměř dvaceti pádů na kamennou dlažbu. Kolenom pak již nebylo schopno plnit tuto funkci. Po každém pádu nutili vojáci kopanci

Ježíše, aby se zvedl. Jeho stav v okamžiku pádu a neschopnost povstat mohly vyvolat obavy, že vojáci a zástup přijdou o podívanou na umírání samozvaného krále na kříži. Proto byl nakonec k nesení kříže přinucen nějaký Šimon Cyrénský. Když šel již bez kříže, pravděpodobně potkal svou plačící Matku a promluvil k jeruzalémským ženám.

Na Golgotě byl z něho stržen oděv. To obnovilo krvácení ran přischlých k tunice.

Poprava na kříži byla nejukrutnějším a nejvíce ponižujícím trestem otroků

Pokračování na str.8

Potřebujete pohlídat dítě, či děti?

Hledáte společníci ke stařence, či stařečkovi a chcete při tom uklidit, uvařit, či vyprat?

Dělám to vše ráda. Vyzkoušejte si mě! Jsem Češka a je mi 48 let. Telefon: (773) 283-9084

Prosíme oznamte nám včas změnu své adresy

Svědék muk a zmrtvýchvstání Ježíše Krista

Pokračování ze str. 7

a vzbouřenců za nejhorší zločiny. Ke křížování se používaly provazy nebo hřeby, kterými se proráželo zápěstí v mezikostní Destotově skulině. Hřeb tak přetrhl tzv. *nervus medianus*, díky kterému můžeme pohybovat prsty. Poškození tohoto nervu způsobuje bolest až k zesílení, vyvolává bezvládnost ruky a zkroutí palec dovnitř dlaně. Na obtiscích Turínského plátna vidíme jen po čtyřech prstech, palce jsou skrčeny za nimi. To středověcí umělci nemohli vědět, proto zobrazují proražené dlaně Ukřižovaného.

Po přibití rukou ke kládě byly přibity obě nohy tak, že zůstaly lehce pokrčeny, aby se umírající mohl vzpírat a tak se nadechnout. Hřeb prošel mezi druhou a třetí kostí chodidla. Na Turínském plátnu na otisku pravé nohy je vidět stopu místa, kudy pronikl hřeb, a kolem velkou krvavou ránu. Levou nohu není vidět, je patrný jen fragment paty, protože levou nohu nesl nárt pravé nohy a v této pozici ztuhla po Ježíšově smrti.

V oceánu utrpení se Spasitel vzpíral každou chvíli vzhůru, aby se mohl nadechnout. Musel přitom prožívat bolest proražených zápěstí i nohou s krutými křečemi systému svalstva. Když klesl dolů, dusil se pro nedostatek vzduchu a to hrozilo brzkým úmrtím. Jediné když se pozvedl vzhůru, mohl něco říci. Stopy ran a krve na rukou ukazují výrazně odlišné zatížení obou paží. Dokazuje to, že Ježíš se mohl pozvedávat jen na pravé ruce a pravé noze, protože levá ruka zůstala v důsledku proražení nervu bezvládná.

Příčinu Ježíšovy smrti již mnoho let analyzují experti lékařských věd. Popisy evangelii a výsledky průzkumu Turínského plátna potvrzují, že Ježíš zemřel při vědomí a agónie netrvala

dlouho. V současné době vyslovují specialisté názor, že smrt byla následkem úrazů, které utrpěl hrudní koš při bičování. Soudí se, že Ježíš v okamžiku skonu byl v hlubokém nádechu, který podmiňoval vědomí a možnost promluvit. V okamžiku posledního vzepření Ježíš zvolal *Dokonáno jest* a při vědomí poručil svého ducha Otci. Posmrtné ztuhnutí uchovalo toto držení těla, naklonění hlavy, lehce pokrčené nohy.

Podle evangelia sv. Jana Ježíšovi nezlámali nohy, protože byl již mrtev, ale setník mu kopím probodl bok, což bylo jeho povinností, aby se ujistil, že odsouzenec nepředstírá smrt. Nejodvážnější z apoštolů, sv. Jan, byl očitým svědkem všeho dění a zapsal nám své dojmy. *Ihned vyšla krev a voda* (J 19,34). Dodává, že mluví pravdu. *Ježíš skutečně zemřel a zakusil lidskou smrt.* Řečeno jazykem medicíny, z proraženého boku vytékala vodě podobná krevní plazma, které je lehčí než masa červených krvinek.

Ježíšův pohřeb se odbyl ve spěchu, protože *právě nastávala sobota* (Lk 23, 54). Podle sv. Jana *vzali tedy tělo, zavinuli je s těmi vonnými věcmi do plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívati* (J 19,40).

Světově proslulí fyzici, chemici a lékaři se domnívají, že Ježíšovo oslavené tělo proniklo přes plátno, které zůstalo v hrobě tak, jak do něho Jan, Maria a jejich pomocníci Ježíše v pátek zavinuli. Když v neděli přišel Jan s Petrem k hrobu, našli ho prázdný, a když nahlédli dovnitř, viděli plátno, ze kterého tělo nebylo vybaleno, nýbrž ze kterého zázračně vyšlo. Jan *uviděl a uvěřil* (J 20,8).

Prázdný hrob a Turínské plátno jsou navzdory očekávání Ježíšových nepřátel historickými doklady jeho smrti a zmrtvýchvstání, vítězství nad smrtí, peklem a satanem.

Mgr. Ing. J. Dolega
Světlo 28/1999

ČESKÉ BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH

Ve Svatém týdnu Jubilejního roku 2000

V kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero
2414 South, 61st Avenue, Cicero, IL 60804

KVĚTNÁ NEDĚLE

Sobota 16.dubna 2000 – 6.15 hod. večer

Památka slavného Kristova vjezdu do Jeruzaléma

Svěcení ratolestí

Zpívané Pašije

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Marka

Slavnostní mše svatá

ZELENÝ ČTVRTEK

Čtvrtek 20.dubna 2000 – 9.00 hod. večer

Slavná mše svatá na památku poslední večeře Páně

Umývání nohou vybraným mužům

Po mši svatě společná adorace v Getsemanské zahradě

VELKÝ PÁTEK

Den přísného postu

Pátek 21.dubna 2000 – 9.00 hod. večer

Památka umučení Páně

Zpívané Pašije

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Jana

Uctívání svatého kříže

Svaté přijímání

VELIKONOČNÍ VIGILIE

Slavnost Kristova zmrtvýchvstání

Sobota 22.dubna 2000 – 11.00 hod. večer

Svěcení ohně a slavnost velikonoční svíce

Bohoslužba slova - četba z Písma svatého

Starého a Nového zákona

Svěcení křestní vody a slavná obnova křestních slibů

Mše svatá zakončená slavnostním požehnáním

Chvalozpěv Vesel se nebes Královno

Svěcení velikonočních pokrmů

VELIKONOČNÍ NEDĚLE

Boží hod velikonoční

Neděle 23.dubna 2000 – 6.15 hod. večer

Slavnostní mše svatá

Svěcení velikonočních pokrmů

*

Před obřady a v jejich průběhu je možno si vykonat svatou zpověď.
Ke svatému přijímání může přistoupit jen ten, kdo se očistil od hříchů.

Bližší informace podá

Česká duchovní správa

Tel. 1-708-257-2301

Když se řekne „Vatikán“

Pokračování ze str. 3

Dějiny pahorku jsou pou-
tavné. Střídali se tam světci i
hříšníci, těch druhých bylo
podstatně méně. Pojem sa-
králního místa lze jen obtíž-
ně vměstnat do těch či
oněch dobových představ.
Udržet posvátnost oněch 44
hektarů bez atributů stát-
nosti se nepodařilo. Něko-
lik papežů to zkoušelo, ale
Pius XI. raději uzavřel
s italským státem dohodu
typu „já pán – ty pán“.
Italský stát, to byl tehdy
(1929) Mussolini. Pius XI.
byl ale veliký člověk. Ne-
nechal se tím zkorumpovat.
Svémi encyklikami se jed-
noznačně distancoval od
německého nacismu i od
italského fašismu. V době
sílicího antisemitismu jej
prohlásil za nepřítel, neboť – jak pravil – Abra-
ham je i naším otcem,
duchovně jsme tedy semité.
Je dobré o těchto slovech
přemýšlet.

Mlčenlivá diplomacie je-
ho nástupce vyvolává spo-
ry. Ale Pius XII. pomáhal
ne tak slovem, jako skut-
kem. Zajímavé: na uprázd-
něná místa svých podří-
zených nikoho neustanovil,
nechal to na Janu XXIII.
Ten tak učinil a mohl začít
s aggiornamentem. Dál už
to známe. I dnešní papež
vyvolává spory. Prý je
konzervativní. V něčem
možná. Dokázal ale nazvat
Židy „staršími bratry“, mo-
dlit se s budhisty, hinduisty
a muslimy a zejména při-
pomněl rozdíl mezi prav-
dou a nepravdou, kulturou
života a kulturou smrti, na
něž mnozí zapomněli.

Vůči „vatikánské byro-
kracii“ se sluší zachovat
korektnost. Ale onomu sa-
králnímu místu, kde přebý-
vá ten, na jehož zásadní
slovo dáme, zachovávejme
věrnost. Zbavíme-li se
svých komplexů, zjistíme,
že je to povinnost radostná.

Katolický týdeník 6/99

Byla ukončena přestavba Vatikánských muzeí

Po třech letech přestavby
se mezinárodním médiím
představila Vatikánská mu-
zea. Přestavba, která stála
kolem 25 milionů dolarů,
umožní každoročním třem
milionům návštěvníků ply-
nulejší a bezpečnější pro-
hlídku světoznámé umělec-
ké sbírky. Podle vedoucího
generálního ředitelství Vati-
kánských muzeí Francesca
Buranelliho je letos navíc
očekávána nadprůměrná ná-
vštěvnost muzeí – až pět
milionů osob.

Jádrem nových prostor je
vstupní hala s točitým scho-
dištěm, která pojme několik
tisíc lidí, takže lidé nebudou
muset čekat venku. V ruš-
nějších obdobích totiž pro-
jde galeriemi denně až dva-
cet tisíc návštěvníků, kteří
dosud čekali na vstupenku v
dlouhém zástupu před vcho-
dem i několik hodin. Nové
prosvětlené atrium jim nyní
nabízí prostor k odpočinku,
občerstvení v kavárně či res-
tauraci, koupí knih v novém
knihkupectví a suvenýrů, a
také řadu dalších služeb, ja-
kými je například směnárna
nebo stanice první pomoci.
Podstatně vylepšené jsou i
bezpečnostní kontroly při
vstupu a prodej vstupenek.
Bezpečnostní systém zahr-
nuje 12 elektronických mo-
nitorů, jaké jsou instalovány
na evropských letištích.

Vstupní prostor nově inau-
guroval papež 7. února, při-
čemž poděkoval všem, kteří
se na stavebních pracích po-
díleli. Na skleněných, kovo-
vých, bronzových a mramo-
rových konstrukcích prac-
ovalo více než sto lidí denně
tři roky. "Z kulturního hle-
diska," řekl papež "předsta-
vují Muzea jednu z nejdů-
ležitějších bran Svatého
stolce, otevřených světu".
Připomněl, že Církev se
snaží o dialog s lidstvem
také skrze kulturu a umění.

Katolický týdeník 9 / 2000

Svatý otec Jan Pavel II. vykročil na biblickou pout'

Třidenní návštěvou Egyp-
ta učinil papež Jan Pavel II.
první krok své biblické pou-
ti. Egypt byl místem otroc-
tví Božího lidu. Na hoře Si-
naj dostal Mojžíš od Boha
desky s vepsaným Desate-
rem jako potvrzení smlou-
vy mezi Bohem a jeho li-
dem. V této zemi našel
azyl Ježíšova rodina. Poz-
ději z Egypta vzešla řada
křesťanských myslitelů a
oblast se stala kolébkou
mnišského života.

Uskutečněná cesta byla
90. zahraniční cestou Jana
Pavla II. a první návštěvou
papeže v této zemi.

Již několik týdnů před
odletem Jana Pavla II. do
Egypta byl učiněn krok ve
směru zlepšení katolicko-
muslimského dialogu, když
došlo k navázání oficiálních
vztahů Vatikánu s Arabskou
ligou, organizací dvaadvá-
ceti arabských zemí, která
podporuje ekonomickou, so-
ciální a politickou spolu-
práci mezi členskými země-
mi i rozvoj vztahů na mezi-
národní úrovni. 8. února
papež jmenoval arcibiskupa
Paola Giglia, apoštolského
nuncia v Egyptě, zástupcem
Svatého stolce u Arabské
ligy.

Svoji pout' papež hodlal
původně zahájit v biblickém
Uru v dnešním Iráku. Z po-
littických důvodů mu to bylo
znemožněno, a proto se roz-
hodl vydat do rodiště patri-
archy Abrahama alespoň
duchovně. Den před odje-
zem do Egypta si v Aule
Pavla VI. nechal při boho-
službě slova promítnout dia-
pozitivy z oblasti Uru a
symbolicky si připomenul
základní události ze života
Abrahama a jeho rodiny.

Pout' započal Svato-
tec 24. února, kdy jako první
papež stanul na káhirském
letišti. Při mnoha příležito-
stech zdůraznil, že jeho ná-
vštěva Egypta je duchovní
poutí bez politického pod-
textu. Přesto však vyjádřil

víru, že vřelé přivítání v
Egyptě napomůže vystavět
mosty k muslimským komu-
nitám na Blízkém východě.
"Egypt hraje významnou
roli v arabském světě, takže
tato návštěva má svůj vý-
znam," míní biskup Michael
Fitzgerald, sekretář Papež-
ské rady pro mezinábožen-
ský dialog.

Papeže po přiletu na ká-
hirske letiště osobně přivítal
egyptský prezident Husní
Mubarak, který ho nazval
"odvážným, neobyčejně
moudrým a tolerantním
mužem". Svato-
tec prezidentovi poděkoval za při-
jetí v jeho zemi, ale i za úsilí
o mír v oblasti Blízkého vý-
chodu. Osobně papeže po-
zdravil také další významný
muž islámského světa –
Velký šejch univerzity Al
Azhar, centra muslimské
duchovní tradice a moderní
vzdělanosti, Muhammad
Sajjid Tantávi, o němž
Etienne Renaud, hlava Pa-
pežského ústavu pro arabská
a islámská studia, říká, že je
"očividně mnohem otevře-
nější osobností než jeho
předchůdce", což vyvolává
v zasvěcených naději, že je-
ho soukromé setkání s pape-
žem na půdě Al Azharu bu-
de přínosné pro budování
lepší vztahů mezi muslimy
a křesťany.

Muslimské obyvatelstvo v
Egyptě převažuje. Pouze ne-
celých 10 procent Egyptanů
jsou křesťané, kteří se však
většinou hlásí k ortodoxní
koptské církvi. Jen 0,3 pro-
cent křesťanů (asi 222 tisíc)
jsou katolíci, a to koptského,
řeckého, maronitského, syr-
ského, arménského, chaldej-
ského a latinského obřadu.
Koptští křesťané se jako ná-
boženská minorita čas od
času setkávají s různou for-
mou diskriminace a spon-
tánními útoky ze strany mu-
slimů, ačkoli vedení země
podporuje vzájemnou tole-
rancii.

K osobnímu setkání po-

zval Jana Pavla II. také
patriarcha ortodoxní koptské
církve Šenuda III. Papež mu
tak mohl oplatit návštěvu
Pavla VI. ve Vatikánu, k níž
došlo v roce 1973. Společně
hovořili o možnostech eku-
menického vývoje v této ob-
lasti. "Uchylovat se k násilí
ve jménu víry je neslu-
čitelné a napadá to sa-
motného Boha," řekl Jan
Pavel II. po tomto rozhovoru.
Myšlenku nenásilí
Svato-
tec s velkou naléhavostí
zopakoval při páteční
bohoslužbě celebrowané ve
francouzštině a arabštině,
které se zúčastnilo na káhir-
ském Násirově stadiónu asi
18 tisíc osob, křesťanů i
muslimů. K obnově rozhovoru
mezi katolickou a orto-
doxní koptskou církví vy-
zval na následném setkání v
katedrále Panny Marie
Egyptské. "Navzájem se do-
statečně neznáme, najdeme
cesty k setkání, drazí bratři,
nemáme času nazbyt," řekl.
Dotkl se i otázky papežství,
která je sporným bodem
mezi církvemi, když vyzval
k "hledání způsobu, jakým
bude tento úřad vykonávat
službu lásky uznávanou
jedněmi i druhými".

Vyvrcholením papežovy
návštěvy byla jednodenní
cesta na horu Sinaj. V
řecko-ortodoxním klášteře
sv. Kateřiny, postaveném na
tomto místě již v 6. století,
si Jan Pavel II., díky poho-
stinnosti mnichů, připomněl
smlouvu, uzavřenou na tom-
to místě mezi Bohem a Moj-
žíšem.

Zpět do Říma se papež,
kterého na letiště doprovodil
prezident Mubarak, vrátil
26. února.

JANA PETLACHOVÁ

Katolický týdeník 10 / 2000

Pravidelné české bohoslužby

Jsou každou sobotu v 6:15 h. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, IL. – 2414 So. 61st Ave.

Virtuos VLADISLAV BLÁHA zanechal stopu

v přítomných na jeho vystoupení v Chicagu před skoro dvěma léty. Kdo vlastně? Jeden z českých mistrů klasické kytary a profesor brněnské konzervatoře – Vladislav Bláha, který se hned na počátku své mladé kariéry stal vítězem čtyř mezinárodních soutěží: v Řecku, Maďarsku, České republice a v Německu. Jak? Výběrem skladeb, jejich nevšední interpretací, „kontrolou obsahu hraných děl“ (Classical Guitar, Anglie, 1999).

Od své poslední návštěvy USA samozřejmě nezahálel. Vedle vyučování na konzervatoři vystupoval v různých zemích světa jako sólista i s orchestry. Loňského roku se zúčastnil kytarových festivalů ve Skotsku a Německu, na nichž též učil, pak si zajel do Itálie, na podzim do Rumunska, podílel se na festivalu na zámku Hluboká v republice. Je dále již nějaký ten pátek ředitelem Mezinárodního kytarového festivalu (spojeného s kursy) pořádaného od roku 1992 v České republi-

ce. Minulý rok se na něm v Brně podílelo 140 kytaristů z 19 zemí: koncertních mistrů jako Gregory Newton (USA), John W. Duarte (Anglie), Carlo Marchione (Itálie) atd., i mladých ctizadostivých žáků. Že Bláha všechnu tuto svoji činnost zvládá v pohodě, o tom svědčí hlasy jeho kritiků.

Co se o něm píše poslední dobou? Jen tak na okraj: List IL CENTRO (22.září 1999) při zhodnocení Bláhova vystoupení na kytarovém festivalu v L'Aquila v Itálii o něm napsal, že je „kytaristou neobyčejného nadání s náročným a kultivovaným repertoárem... nepovolanější kritici se shodují v tom, že má výrazové bohatství a nevšední virtuositu.“ Polské NOWINY GLIWICKIE (1.července 1999) uvedly: „Bohatý hudební výraz, vynikající technika a přesná stylová interpretace – to jsme měli možnost zažít na koncertě Vladislava Bláhy.“ Německý SCHWEINFURTER TAGBLATT (3.srpna 1999) již v nadpisu přiznal Blá-

hovi „nejvyšší virtuositu“ a dále poukázal na jeho předností při hraní skladeb svých krajanů: „jemná zvuková odstínění, hudební napětí v protikladných lyrických a dramatických virtuosních částech a neomylný cit pro správné vyznění současných hudebních děl“. A konečně v dalších německých novinách BURGHAEUSER ANZEIGER (8.února 2000) se dovídáme, že „nejvyšším zážitkem umělecké hudební výpovědi byl koncert českého kytaristy V. Bláhy ... jeho hudební projev je věrný obsahu skladeb až do nejmenšího detailu ... přídavky obsahovaly virtuosní kousky zformované Bláhou do malých hudebních lahůdek“.

Nedejme si tedy ujít jeho vystoupení, které T.O. Dálava pořádá v neděli 26.března t.r. v 5 hod. odpoledne v Recital Hall Dominican University, 7900 West Division Str., River Forest, IL (západně od Harlem Ave). Vstupné - dar je \$15.00. Zájemci si budou moci zakoupit některé z jeho vydaných nahrávek na CD's.

Tento klasický kytarový koncert je další vítanou příležitostí oslavit ve vážném uměleckém zamyšlení 150té březnové výročí narození prvního prezidenta Československé republiky Tomáše G. Masaryka. Prof. Bláha k tomuto výročí určitě nějakou hudební lahůdkou přispěje. Přijďme se proto potěšit uměním mladého českého umělce světové třídy, který do programu zařadil skladby tří českých skladatelů: Raka, Tesaře, Zámečnicka.

Informace – dotazy:
(708) 656 – 6356.

Na shledanou na koncertu se těší T.O. Dálava – Chicago a její šerif

Eda Vedral. AHOJ!

(Pozn. pod čarou: Průběh koncertu nesmí být nikým bez výslovného povolení Dálavy zachycován jak na zvukový, tak na videozáznam; při koncertu nelze též fotografovat. V budově se nesmí kouřit. Děkujeme za porozumění!)

Otec biskup Jaroslav Škarvada, generální vikář pražské arcidiecéze a pomocný biskup brněnské diecéze Petr Esterka, pověřený duchovní správou krajanů v zahraničí nás navštívili v krajianském Chicagolandu.

Přiletěli ve čtvrtek 24.února odpoledne, usídlili se v rodině Chybíků v blízkosti letiště. V pátek 25.února měli s novým krajianským misionářem Otcem Dušanem Hladíkem pracovní návštěvu u chicagského Otce arcibiskupa a kardinála Františka George, aby byla v Chicagu ustavena samostatná misie pro české krajany. Večer pak oba biskupové sloužili mši svatou v kapli Cicerského Velehradu a po ní besedovali s krajany.

V sobotu 26.února Otec biskup Esterka v ranních hodinách odletěl na pastorační návštěvu do New Yorku, kde od podzimu loňského roku působí nový český misionář Otec Antonín Kocurek. V Ciceru se pak v budově česko-amerického kulturního střediska Velehradu v 10.00 hod. dopoledne konala za přítomnosti Otce biskupa Škarvady, místních i přespolních členů ředitelstva z Clevelandu a z Wisconsinu ředitelská schůze Velehradu. Večer Otec biskup Škarvada sloužil naši pravidelnou českou mši svatou v kostele Panny Marie Svatohorské a ve svém kázání povzbudil naše věřící.

V neděli 27.února dopoledne celebroidal Otec biskup Škarvada mši svatou opět na Velehradě a odpoledne navštívil svatopetrské opatství v Lisle, aby poděkoval osobně Otcu opatu Valentinu Skluzáčkově (dnes již ve výslužbě) za štědrú pomoc dílem „Youth Project“, kterou Otec opat Valentin organizoval a prostřednictvím Národního svazu českých katolíků poskytl diecézím v České republice. V pondělí 28.února pak Otec biskup Škarvada odletěl zpět do vlasti.

V pondělí 27.března někteří z úředníků a ředitelů NSČK i kulturního česko-amerického střediska Velehradu odletají do Evropy na římskou pout' Svatého roku. Sponzoruje ji NSČK, jehož předsedou je br. Frank J. Brabec a Fr. Vojtěch Vít OSB národním kaplanem. Z Texasu nás bude rovněž doprovázet Fr. Steven Nesrsta, farář osady Panny Marie v městě Temple, který se živě zajímá o dědictví Otců sv. Cyrila a Metoděje. Při této pouti se setkáme rovněž s doživotními členy Cicerského Velehradu, kteří se na pensi odstěhovali do své rodné země. Od nich se chceme dovědět o konkrétních poměrech v jejich farnostech a seznámit je s našimi zdejšími problémy.

Po návratu z pouti bude ustanoveno volební komité, které navrhne kandidátní listinu nových úředníků a ředitelů česko-amerického kulturního střediska Velehrad v Ciceru. Na valné hromadě ředitelů a členů s právem volebním řádně svolané, bude demokratickým způsobem zvoleno nové vedení zdejšího Velehradu. Všichni ředitelé a členové s právem volebním budou uvědomeni osobními dopisy a datum schůze bude uveřejněno v novinách.

Za česko-americké kulturní středisko Velehrad v Ciceru, Illinois.

Františka Uhlířová
tajemnice

Roger Dvořák
člen předsednictva

Adela Vacková
místopředsedkyně

Pavla Peroutková
členka předsednictva

Průvod chicagských kraviček

Vlada Williamsová

Z ničeho nic se objevily na hlavních ulicích vnitřního města. Malé, mlčenlivé, koketně pozvednuté hlavy, připravené k pochodu. Krávy všech druhů a odstínů, ozdobené květy a girlandami barev, svítící zlatem a mozaikou křišťálových střípků. Přestrojené za plážové playboye a svůdně nalíčené slečny z Hollywoodu: slaměný širák posazený na jedno ouško, na očích brýle proti slunci. Nabarvené na modro, na žluto, na fialovo, vyšňožené podle posledního módu.

Zpráva o dobytí výstavě se jako blesk rozběhla po městě a po okolních státech. Krávy v Chicagu? Nu, proč ne. Není tomu tak dlouho co vozili ty němé tváře na proslulé chicagské jatky (jak o tom vypráví spisovatel Sinclair Lewis), aby tam položily své životy na oltář la-

bužnickému jazyčku člověka. Teď tu stojí, nehybné sochy rozhozené v parcích podél ulic, přede dveřmi obchodů a mrakodrapů, oslava živočicha, který nám dodnes poskytuje obživu a nakonec i různé nezbytné suroviny. Přes tři sta odlišných vyrobili k tomuto účelu, každý jinak upravený a vyzdobený podle fantazie některého z amerických výtvarníků.

A fantazii skutečně měli, jejich tvůrci: Uvidíte tu kravičku v podobě důstojného londýnského bobyho; o kousek dál se pase něžná beruška sedmítečná. Mozartova kráva je popsána notami z Kouzelné flétny a tamhle ten čtyřnohý astronaut připomíná nadpozemského tvora z některé, dosud neobjevené planety. Před Hancock budovou stojí na zadních, s tácem v předních

nohou, korektní kravka – číšnice, vedlejší dvousoší znázorňuje siamská dvojčata. Nechybí ani kráva paní O'Leary, která – podle pověsti – v roce 1871 zavinila velký chicagský požár. A ví Bůh jak dostali na střechu vyhlášené pizzerie hovězího šumaře s housličkami pod bradou! Ty tři graciezní postavy před muzeem znázorňují múzu divadla, hudby a tance a před Wrigley budovou stojí kráva – podle dětské průpovídky – připravená ke skoku přes měsíc. A samozřejmě nesmíme zapomenout abstraktní kravku jménem 'PiCOWso', která má znázorňovat nahou ženu!

Není možné popsat a vyličit početné 'stádo' kraviček, které v létě minulého roku zaplavilo město Chicago. V rušném velkoměstě působila výstava sice nezvykle a trochu kýčovitě, ale taková je přece naše Amerika! Libuje si ve zvlá-

štnostech, vyžívá se v neobvyklých situacích, touží po superlativech. A nakonec, na obranu Spojených států, tento výstřelek se nezrodil v myslích místní městské rady, ale na druhém konci světa: švýcarský Zurich, který bývá v létě vylištěn, potřeboval trochu turistického ruchu a vzrušení a kdosi přišel na nápad výstavy kraviček. Evropské umělci nelenili. Během několika měsíců rozestavili na ulicích Zurichu osm set soch, které za jednu sezónu přivábily přes milion návštěvníků.

Turisté znamenají peníze a místní podnikavý magnát, jménem Peter Henig, viděl v podobné akci jistý zdroj peněz pro naše velkoměsto. Kola lidské fantazie se rychle roztočila a výsledek byl Průvod kraviček v Chicagu. Od 15.června do poloviny listopadu roku 1999 pyšnil se Loop pestrou mozaikou buvolích sošek a rozesmátých návštěvníků ze

všech končin Ameriky. Od rána do pozdních hodin vylévaly dálkové autobusy skupiny turistů, skautské výpravy, početné rodiny s dětmi. A páni radní si mnuli ruce: výstava se dočkala očekávaného úspěchu.

Než napadl první snůh a přišly vánoce, rozprodalo město kravičky v dražbě; část výtěžku byla pak věnována dobročinným účelům. – Přehouplo se nové století a tisíciletí a život jde dál. Kola lidské fantazie se točí vytrvalostí perpetuum mobile, lidé vymýšlejí, kombinují, tvoří. Kdož ví, možná že jednoho dne zavítá zas některý americký milionář do Indie a vrátí se s nápadem naplnit ulice města odlišky bílých slonů. Anebo dinosaurů. Ale nakonec, když už chceme soutěžit se světem v prvenství nových nápadů, proč ne. Raději předpotopní dinosaury než nechutné skandály našich státníků!

Náš pan továrník

Ladislav Josef Beran

Starý kapitalismus jsem zažil už jen v jeho posledních fázích: v přiškrcené válečné, a to jen v pohledu předškolního špunta, a v krátké likvidační poválečné. Ale můj otec mi za mého pozdějšího dětství za komunismu o něm často vyprávěl, čímž značně formoval můj světový či společenský názor. Jeho líčení čerpala samozřejmě především z jeho vlastních zážitků ve firmě, kde až do znárodnění pracoval, a z postavy jeho šéfa, „našeho pana továrníka“. Toho jsem si ještě pamatoval, především ze setkání v chodbách „našeho paláce“, kde bydlela ve velkorysé rezidenci i jeho rodina, v přízemí bylo ředitelství firmy a ve vyšších poschodích byty zaměstnanců ředitelství i jiných nájemníků. Vnímám jsem ho jako nanejvýš důstojného, vždy přívětivě usměvavého a pečlivě učeného pána; především mi bylo mamin-

kou kladeno na srdce, abych ho velmi uctivě zdravil, což jsem od malička svědomitě činil. Svrchovaná zdvořilost byla i úkolem mé starší sestry. Potkala pana továrníka také když šla na konci první třídy domů s vysvědčením. Popísal se jí po jejich úspěších a daroval jí pak (předválečnou!) dvacetikorunu. Chtěla učinit uctivě zdvořilosti zadost, i pravila na to: „Ale to si, pane továrníku, nedělejte takovou škodu!“ On si však přesto tu škodu udělal.

Otec ve svých vyprávěních vícekrát zdůrazňoval jednu skutečnost, zřejmě byla pro něho a jistě pro mnohé – velmi závažná. A sice, že pan továrník během celé hospodářské krize začátkem třicátých let nikoho nepropustil z práce. Zakázky nebyly, lidé v jeho několika továrnách neměli po léta co dělat, ale udržel všechny. Otec ve vedení viděl

do hospodářské situace podniku, sledoval, jak se finanční rezervy tenčí, poklesly až na čtvrtinu předkrizové výše. Ale „naš pan továrník“ vydržel.

Tatínek to vysvětloval jeho křesťanskou humanitou, ohledem na bližního a zaměstnavatelskou zodpovědnost. Pan továrník byl totiž vážně věřící a praktikující katolík. Pro mé rodiče to byl očividně nepochopitelný zjev, neboť jako pro oddané evangelíky byli opravdovými křesťany jen jejich bratři ve víře, zatímco katolíci byli povrchní a falešní. Pan továrník se svojí mravní opravdovostí jim jejich konfesní schéma bezpochyby narušoval. Teprve pozdější životní zkušenosti ji pak rozrušily důkladněji.

Když jsem dnes konfrontován se současnými ekonomickými vývoji plnými restrukturalizace, globalizace, inovace, vynášejícími jako všeozdravující prostředek co nejrozsáhlejší propouštění z práce a kárající poměry, kde se dosud dostatečně nepropouští, mu-

sím vzpomínat na „našeho pana továrníka“ i na svého otce, který továrníkovo nepropouštění i v těžké krizi zřejmě cenil jako jeho nejvýznamější rys. Samozřejmě, poměry v oné firmě lze sotva srovnat se situací v postkomunistické zemi. Jistě u něho byla všechna pracovní místa opodstatněná – i když ne přehnaně racionalizovaná – a jeho pracovníci byli všichni, i dělníci dobře „prokádrovaní“: komunisty a alkoholíky nezaměstnával, a když u někoho nastával rozklad manželství, neměl také vyhlídky na dlouhé zaměstnání, o ulevjácích ani nemluvě.

Ale pro dnešní „restrukturalizátory“ se postkomunistické poměry zdají být v jejich propouštěcím zápalu jen vítanou zámlinkou: v západních zemích jednáji stejně i bez komunismu. A mnozí dobře a včas zabezpečení jim nadšeně přizvukují: „jen pryč s těmi flákači!“ Jenže leckterý spolehlivý pracovník se stane „flákačem“ až když s ním bylo takto zatočeno. „Náš pan továrník“

byl vynikající praktický ekonom, jak ukázal rozvojem své firmy. A přece zacházel s lidmi opačně než dnešní propouštěcí ekonomové: z mnohého labilního jedince udělal spolehlivým a spolehlivost vyžadujícím místem svědomitého pracovníka, jak mi bylo vypravováno. Dnešní ekonomika dělá z mnoha slušných lidí nespolehlivé, i z těch, které to zatím „netrefilo“; pozorují naprostou nezodpovědnost vůči člověku ve vedení a ve vládnoucí ekonomické ideologii, a musí se přece podle toho zařídit, přinejmenším zatím svým společenským postojem.

A proč bychom „našeho pana továrníka“ nevzpomenuli jmenovitě, zvláště v dnešní době, kdy vládne, údajně v zájmu ekonomiky, opak jeho křesťanské humanity. Jmenoval se Rudolf Steinský, jeho firma „Steinský – Šehoutka“ měla sídlo v Hradci Králové a výrobní závody v řadě míst východních Čech a provozovala síť textilních prodejen „Setka“. Čest jeho památce a jeho mravní ekonomice!

Videň – Joerg Haider, mezinárodně kritizovaný kvůli své pozici proti cizí imigraci do Rakouska, kterou jsou rakouskému lidu odnímána jeho pracovní místa, a kvůli svému vychvalování Hitlera a nacistů v oblasti disciplíny a poskytování práce všem občanům, nyní v úsilí osvobodit Rakousko od ostracismu, když jeho „strana svobody“ obdržela ve volbách účast na vládní moci, dne 28. února rezignoval ze své funkce předsedy Strany svobody. Oznámil, že však dále zůstává guvernérem provincie Korutan a zúčastní se nadále národní politiky. Nebude však stát v cestě nové rakouské koaliční vládě. I přes mezinárodní kritiky a odsouzení však Haider dále zůstává velmi populární u mnohých Rakušanů. Washingtonská vláda oznámila, že odstoupení Haidera byl „krok učiněný správným směrem“, a protože však jeho strana svobody zůstává u vlády, Washington prý bude „bedlivě pozorovat chování a jednání nynější rakouské koaliční vlády“.

Ačkoliv 50 letý Haider se vzdal vedení své „Strany svobody“, členské země Evropské Unie, včetně budoucích členských zemí Maďarska a České republiky, oznámily 29. února, že prý budou dále provádět proti Rakousku sankce a činit nátlak na rakouskou vládu, jejichž šest ministrů přináleží k této straně, která má proti-imigrační politiku a je v opozici proti rozšíření Evropské Unie do východní Evropy. Také je velmi populární a vlivný ve své extrémistické straně, tvořící součást vládní koalice. Wolfgang Schüssel, z lidové strany, kancléř nové vládní koalice, prohlásil,

že doufá, že Haiderova rezignace je vážnou nabídkou k snížení nátlaku ciziny na nynější rakouskou vládu. Sami rakouští kritici Haiderovy strany říkají, že Haider není žádný neonacista a Strana svobody považuje dále Haidera za svou velmi silnou a populární osobnost. Také je třeba připomenout, že ani 50-letý Haider, ani jeho kritikové, kteří se narodili až po druhé světové válce sotva asi znají skutečný nacismus, Hitlera a jeho esáky.

Pristina – V důlním městě Kosovska Mitrovica v srbské provincii Kosovo, kde míroví vojáci NATO se snaží udržovat mír a pořádek, řeka Ibar nyní od sebe odděluje tamní albánské a srbské obyvatelstvo; jeho severní část obývají Srbové a jižní část Albánci. Celkem tam žije asi 90 tisíc obyvatel. Srbové dříve vyhnali ze severní části asi 2 tisíce Albánců a sami obsadili jejich byty, protože prý Albánci je vyhnali z různých částí Kosova. Albánci se nyní pokoušejí opět se zmocnit svých dřívějších bytů a vůbec by chtěli tamní Srby vyhnat do Srbska. Míroví vojáci NATO z Británie, Francie, Německa a Kanady jim v tom však zabráňují, protože zatím tento problém není možno vyřešit. Albánci požadují „osvobození“ tohoto města a vytýkají mírově armádě, že jim zabráňuje zmocnit se celého města. Dne 21. února tam demonstrovalo asi 50 tisíc Albánců z měst Kosovska Mitrovica, Pec a Srbica, avšak mírová armáda požaduje vyslání posil, aby tam mezi oběma etnickými

skupinami nedošlo k opravdovým bojům. Zatím tam bylo zabito 11 lidí a desítky dalších byly zraněny. Spojené státy tam zatím své vojáky nechťejí poslat z míst, která jim jsou v Kosovu vyhrazena. V každém případě tento problém je těžko řešitelný. Dne 3. března mírová armáda vrátila ne Sever města Kosovska Mitrovica prvních 41 Albánců do jejich původních bytů.

Istanbul – Dne 25. února význačný kurdský politik Ahmet Turan Demir, předseda v Turecku jediné dovolené kurdské politické „strany lidové demokracie“ řekl, že kurdským rebelům PKK (Dělnické strany Kurdistánu) by také mělo být dovoleno přeměnit svou guerillovou stranu v obyčejnou politickou stranu. Turecká vláda to dosud nechce dovolit, protože považuje členy PKK za teroristy. Demir se domnívá, že rebelům PKK by to mělo být dovoleno v případě, že by ve své politice zachovávali turecké zájmy a varovali se násilností. Tím by prý zároveň Turecku byla dána možnost „přiblížit se k sociálnímu míru“. Protože turečtí žalobci často vykládají podobná prohlášení za podporu terorismu, Demir by prý už za to co řekl, mohl být odsouzen k trestu vězení. Už prý může být v Turecku uvězněn za to, že vloni se svou stranou lidové demokracie protestoval proti požadavku turecké vlády o extradování Abdullaha Ocalana z Itálie, který byl tehdy předsedou dělnické strany Kurdistánu,

a který nyní čeká na svou popravu.

Santiago, Chile – Dne 2. března po 16 měsíční vyšetřovací vazbě bývalý chilský diktátor Augusto Pinochet, 84-letý, mohl z Londýna odletět do své země, do jejíhož hlavního města dospěl pak 3. března. Britský tajemník vnitra Jack Straw totiž rozhodl, že jeho zdravotní stav mu nedovoluje, aby byl vydán do Španělska, aby tam byl souzen kvůli krutostem, spáchaným v Chile za jeho 17-leté vlády také na španělských marxistech. V době jeho vojenské diktatury v letech 1973-90 bylo v Chile usmrceno nebo „zmizelo“ více než 3,000 lidí, spojenců prvního chilského socialistického prezidenta Salvadora Allende. Když nyní Pinochet přiletěl do Santiaga, srdečně jej přivítali jeho přívrženci, zatím co jeho odpůrci a rodiny, s jejichž některými členy bylo za vlády Pinocheta krutě naloženo, to je kteří byli popraveni anebo prostě zmizeli, požadují, aby byl nyní souzen v Chile kvůli porušování lidských práv a krutostem, které byly za jeho vlády spáchány. Protože Británie jej kvůli jeho špatnému zdravotnímu stavu prohlásila za neschopného, aby byl podroben soudnímu řízení, mnozí Chileané se domnívají, že asi také v jejich zemi nebude souzen.

Pinochet v roce 1973 svrhl s pomocí armády v Chile tehdejší první socialistickou vládu prezidenta Allende, který byl tehdy usmrcen za dosud neznámých okolností.

Letos v lednu byl v Chile zvolen druhý socialistický prezident Richardo Lagos. Pinochet zavedl v Chile, podle rad amerického nositele Nobelovy ceny z ekonomiky Miltona Friedmana, plnou ekonomii svobodného trhu a podnikání, s pomocí chilské armády, takže dnes Chile má nejvíce rozvinutou ekonomiku v celé Latinské Americe. Prezident Lagos, který studoval ekonomiku na Chicagské univerzitě slíbil, že jeho vláda bude dále pokračovat v uskutečňování kapitalistické ekonomiky, že však bude zároveň pečovat o to, aby z ekonomického rozvoje měly větší užitek také chilské chudší vrstvy a školní mládež.

Washington – V několika posledních týdnech americká ekonomie prošla většími otřesy. Dne 25. února průmyslový index Dow Jones poprvé po deseti měsících klesl pod 10 tisíc bodů; v posledních pěti pátých čtyřikrát pokaždé ztratil více než 200 bodů. Index Nasdaq v sektoru počítačové technologie stoupl od 14. ledna o 80 procent, zatímco index Dow Jones klesl o celých 16%. Ekonomický vzrůst v posledním čtvrtletí roku 1999 dosáhl výše 6.9%, nejvíce od 2. čtvrtletí roku 1996 a výdaje spotřebitelů stouply o 5.9%. Podle Alana Greenspana v současné době bezpečný vzrůst ekonomiky (bez nebezpečí inflace) je 3.5% a protože se čeká, že letos v prvním čtvrtletí vzrůst ekonomické produkce dosáhne výše 3.5 až 4 procenta, Federální re-

LET EM

SVĚTEM

MidAmerica Federal SAVINGS BANK

FDIC Insured

CASH STATION PLUS

Barry
6620 W. Ogden Ave.
(708) 222-6200
6650 W. Cermak Rd.
(708) 484-7600

Clare
5900 W. Cermak Rd.
(708) 863-6700
5843 W. Cermak Rd.
(708) 863-1227
4830 W. Cermak Rd.
(708) 656-1770

Clermont Hills
55th & Holmes
(630) 325-7300

Downers Grove
7351 Lemont Rd.
(630) 435-1400

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
(708) 579-1400

Harvey
1001 S. Washington St.
(630) 420-1001

9 E. Ogden Ave.
(630) 420-8000
1308 S. Naperville Blvd.
(630) 420-8400
3040 Book Rd.
(630) 305-6100

Riverside
40 E. Burlington St.
(708) 442-9700

St. Charles
2600 E. Main St.
(630) 377-2100

Western Springs
40 W. 47th St.
(708) 246-8990

Wheaton
250 E. Romeville Rd.
(630) 613-4900
161 Danada Sq. East
(630) 752-2800

MidAmerica
Insurance
(630) 887-5985

Bank By Phone
Inside Illinois,
call (630) 305-8400
Outside Illinois,
call 1-800-782-8131

Loan Servicing
(630) 505-8820

Savings Servicing
(630) 323-2265

MidAmerica's
Loan Machine
(630) 637-3600

zerva dne 31.března asi zvýší úrokovou míru pouze o čtvrt procenta. V lednu kvůli zimě klesl počet prodaných nových domů. Jinak úspory spotřebitelů klesly o 1.8% a silně se zvyšuje dovoz zboží z ciziny, což může zeslabit hodnotu dolaru. Podle zprávy Departmentu práce ze dne 3.března letos v únoru nezaměstnanost dosáhla výše 4.1% a méně lidí nalézá pracovní místa. V týž den průmyslový průměr Dow Jones náhle stoupl o 202 bodů na 10,367 bodů a Nasdaq stoupl na 4,914 bodů. Zatím americké ekonomice nic nehrozí a proto bude dále vzrůstat.

Maputo – Země Mozambik v jihovýchodní Africe, bývalá portugalská kolonie, jedna z nejhudších zemí světa, byla 22.února napadena cyklonem Fline a až do 2.března byla také po tři týdny postižena velmi prudkými dešti, k jakým tam normálně nedochází. V tamních řekách a nížinách vody rychle stoupaly, mnohé kraje byly zatopeny, mnohé vesnice zmizely ze zemského povrchu, cesty byly a ještě jsou pod vodou. Například v neděli 27.února město Chobwe, kde žije 40 tisíc obyvatel, 125 mil severně od hlavního města Maputo, bylo zatopeno v době pěti hodin. Po celé zemi lidé často neměli čas k útěku a zůstávali o hladu a žízni na střeších domů nebo na stromech, odkud se je pokoušely zachránit jihoafrické helikoptéry. Do 3.března tak bylo vrtulníky zachráněno na 12 tisíc lidí a dalších 10 tisíc jich na helikoptéry čekalo. Mnozí lidé po celý týden byli bez jídla. Podle vládních údajů v celé zemi celý milion lidí byl stoupajícími vodami vyhnán ze svých příbytků a chybí jim všechno: potraviny, pitná voda, léky, oděvy a příbytky. Pomoc z ciziny byla stále pomalá a často těžko proveditelná. Mnozí lidé prý také umírají na nakažlivé nemoci jako jsou cholera a malárie. Jsou obavy, že při těchto zátopách zahynuly

tisíce lidí. V posledních dnech cizina svou výpomoc zvýšila, avšak zátopy v Mozambiku trvají stále a je nutno dále pomáhat.

Abuja, Nigerie – V africké Nigerii, mající 120 milionů obyvatel, ve velké většině muslimů, v posledních týdnech docházelo na dvou místech ke srážkám mezi muslimy a křesťany. V některých státech tam je totiž zaváděno muslimské právo sharia, proti čemuž křesťané protestují. Na severu země žijí muslimští Hamas a na jihovýchodě ve státě Biafra žijí křesťané. Na severu ve státě Kaduna, kde bylo právě zavedeno právo sharia, při srážkách mezi muslimy a křesťany 21.února zahynulo asi 200 lidí. O týden později došlo k podobným srážkám v jižním městě Aba, kde bylo zabito asi 300 lidí. Také se jednalo o zavedení práva sharia ve dvou jiných severních státech. Ve městě Aba křesťanští Ibas bojovali proti imigrantům z muslimského severu. Vláda nigerijského prezidenta Olusegun Abasanjo v hlavním městě Abuja, v úsilí skončit tyto náboženské boje rozhodla 29.února, že ve státě Kaduna zatím bude suspendováno provádění tam zavedeného práva sharia a jeho zavedení do dalších dvou severních států bylo zatím zastaveno. – V roce 1967 se katolický stát Biafra, jehož obyvatelé byli z náboženských důvodů považováni za občany druhé třídy, pokoušel dobýt si od Nigerie nezávislost. Byl však přemožen silami muslimského zbytku Nigerie s pomocí, kterou tehdy poskytly Nigerii jiné země. Při tehdejších bojích zahynulo na jeden milion lidí.

Asmara, Eritrea – PO jednom roce klidu na 620 mil dlouhé hranici mezi Habeš a Eritreou dne 23.února opět došlo ke srážkám mezi vojáky obou zemí, jichž tam každá drží statisíce. Vloni tam při bojích zahynuly desetitisíce vojáků. Nyní diplomaté Organizace africké

jednoty se pokoušejí přivést Habeš, aby podepsala s Eritreou mírovou dohodu, kterou Eritrea už dříve podepsala.

Kansas City – Na začátku února roku 2000 v USA dvoje noviny, „Kansas City Star“ a „Knight Ridders“, zcela nečekaně přinesly velmi senzační kritické zprávy o katolických kněžích ve Spojených státech. Podle průzkumů mínění prý celých 20 procent amerických kněží, jichž je celkem 47 tisíc, jsou buď homosexuálové (15%) nebo bisexuálové (5%), a mezi kněžími prý je čtyřikrát více lidí nemocných na AIDS, než jich je poměrně v normálním obyvatelstvu. Jiné noviny, například „Chicago Tribune“, potom bez jakéhokoli komentáře citovaly tuto zprávu „o skutečném problému celibátu u katolických kněží.“ Když pak katolické týdeníky se pokoušely zjistit, na jakém „průzkumu mínění“ zmíněné dvoje noviny svá tvrzení zakládají, dospěly k závěru, že ve skutečnosti tato tvrzení se nezakládají na žádném opravdovém průzkumu mínění, a že tedy tato oznámení na ničem objektivním nespočívají. Proto tedy toto tak zvané „zjištění“ nic neznamená. Autoři asi pouze chtěli vyvolat skandál proti katolickým kněžím. Také se už ví, že žádné genetické určení homosexuality či bisexualy vůbec neexistuje. Dříve se také myslelo, že pijáctví alkoholu je geneticky určeno, čemuž dnes už nikdo nevěří.

Bogota – Podle zprávy analytů US armádní výzvědné služby CIA z 22.února vloni v Bolívii a v Peru byla silně snížena produkce omamné drogy koky, avšak v Kolumbii produkce opia a heroinu stoupla o 23% a produkce kokainu o 20%. Washington prý chce věnovat Kolumbii finanční výpomoc 1.6 bilionu dolarů na boj proti pašování a obchodu s drogami. Kolumbie navíc sama prý užije k tomuto boji 4 biliony

dolarů, z čehož dva biliony jí budou poskytnuty z Evropy a z jiných zemí. Někteří analytisté CIA si však kladou otázku, jak vysvětlit, že v Kolumbii produkce drog stále stoupá, ačkoliv její vláda slíbila úsilí o snížení jejich produkce a o potlačení jejich obchodu.

Dili, Východní Timor – Dne 23.února po pěti měsících byla australská mírová armáda odvolána z Východního Timoru, kam byla poslána, aby chránila tamní obyvatele, požadující 30.srpna 1999 při referendu nezávislost své poloviny ostrova, před násilnostmi indonéských milic. Nynější mezinárodní armáda OSN z 19 zemí se bude snažit zajistit mír v této zemi, která nutně potřebuje okamžitou výstavbu. Indonéské milice vyhnaly statisíce domorodých obyvatel z jejich domovů.

New York – Dne 24.února Bezpečnostní rada OSN odhlasovala poslání mezinárodní mírové armády do Konga pro skončení tamní domácí války. Američtí vojáci tam prý posláni nebudou a míroví vojáci tam prý přijdou z Afriky a z Asie. Generální tajemník Kofi Annan prý řekl, že to ještě potrvá několik měsíců, než tam bude možno poslat mezinárodní síly. V první řadě prý bude nutno odtud odvolat síly z Rwandy, Ugandy a Zimbabwe, pomáhající různým tamním mezi sebou bojujícím stranám. Nová mezinárodní mírová armáda nebude schopna odzbrojit tamní mezi sebou bojující konžské strany; pouze bude chránit tamní obyvatele před násilnostmi. Bude také chránit tamní děti a obhajovat lidská práva. Jinak řečeno, mírová armáda se bude snažit zachovávat mírové ujednání, uzavřené v Lusaku v červenci roku 1999.

Moskva – podle prohlášení ruských generálů z 29.února jejich dílo v Čečensku je prý téměř dokončeno, protože federální vo-

jáci s pomocí děl a letadel vyhnali čečenské separatisty z jejich hlavního ústředí v horách 30 mil jižně od Grozny a zmocnili se okolní rokliny Argun, odkud prý bylo vyhnáno 2 tisíce rebelů. Toto konečné vítězství prý dopomůže Vladimíru Putinovi k vítězství při prezidentských volbách, které se budou konat později v březnu. Podle prohlášení Ruské armády při této čečenské válce zahynulo 1420 ruských vojáků. Nyní je v Čečensku přítomno celkem 95 tisíc ruských vojáků a počet čečenských bojovníků se odhaduje na 2 tisíce. Dne 3.března Rusko odmítlo vyhovět žádostem z Evropy a z Ameriky, aby do Čečenska byl dovolen přístup delegátům, kteří by zjistili, zdali tam ruská armáda neporušovala lidská práva. Prý tam pouze dovolí příští týden návštěvu jednoho delegáta Červeného kříže.

Darmstadt, Německo – Tři američtí dospívající výrostci (14, 17 a 18 let) na předměstí Frankfurtu Darmstadt v neděli 27.února večer se bavili házením kamení z mostu na auta jedoucí po dálnici. Některé balvany vážily až 20 liber a u dvou aut prorazily přední skla a usmrtily jejich šoferky, kterým bylo 20 a 41 let. Pět dalších lidí bylo zraněno. Němečtí soudci se nyní budou zabývat úmrtí případem, kde legálně tyto vraždy byly zamýšleny. US tajemník obrany Rudolf Scharping dal ujištění, že tento incident „nebude mít vliv na vzájemné vztahy mezi Spojenými státy a Německem.“

**ČESKOSLOVENSKO
AMERICKÁ
PULHODINKA
řídí
JERRY JIRÁK
každé
úterý, středu a čtvrtek
v 9:30 P.M.
na radiové stanici
WCEV 1450 A.M.**

Arcibiskup pro nové milénium

Nová éra pro katolickou církev v Anglii a Walesu byla signalizována v polovině února tohoto roku jmenováním nového arcibiskupa pro Westminster. Byl jím ustanoven Cormac Murphy O'Connor, 67mi letý biskup z Arundel a Brightonu. Zároveň s ním byl jmenován i nový arcibiskup pro Birmingham Vincent Nichols, biskup severního Londýna.

Ve svém prvním vystoupení 15. února se designovaný arcibiskup nejprve zdál být oslněn blesky fotoaparátů, když kráčel na pódiu. Brzy však nabyl svou rovnováhu a zažertoval, že je škoda, že jmenování nepřišlo jako překvapení, ale, že se o něm dověděl z novin. Ve své úvodní řeči řekl, že sice nemá „žádné nové plány“ jako arcibiskup, že se však bude snažit „být dobrým pastýřem a průvodcem všem lidem“. Přiznal se, že chce jako jeho předchůdce, kardinál Hume, jít střední cestou v církevních záležitostech. „Jsem katolický biskup, formovaný Písmem a tradicí,“ řekl. „Jsem mužem církve a doufám člověkem, který následuje Boha.“ Biskup Murphy O'Connor vyjádřil upřímnou chválu svému předchůdci, kardinálu Humeovi a zmínil, že svůj úřad zastával důstojně a zodpovědně.

Uznává, že jako westminsterský arcibiskup bude zaujímat prominentní místo v životě katolické církve a křesťanství jako celku v Anglii. Řekl: „Víra i křesťanské poselství v posledních letech ztratilo na váze. Myslím si, že neexistuje nic, co by ji mohlo nahradit, přesto se o to pokouší mezi jinými kultura konsumismu. Je to pokušení, které má za to, že všechno se dá kupovat a prodávat. I lidé jsou hodnoceni víc podle toho co mají, než podle toho co jsou. Lidé naší země se musí znovu naučit vnímat s úctou dary Boží.“

Kdo je Cormac Murphy O'Connor

Nový arcibiskup Westminsteru se narodil a byl vychován ve velké a dobře fungující rodině.

Murphy O'Connor je vážená a respektovaná rodina Readingu v Berkshire. Tři generace nechaly stopy na náboženském, výchovném a veřejném životě města. Rodina se tam usadila na začátku tohoto století. George Murphy O'Connor, odvážný mladý lékař se svou ženou Ellen opustil rodné Irsko a otevřel si ordinaci v Readingu. Lékařská praxe se rychle rozrůstala stejně jako jeho rodina. Během sedmi let bylo v rodině pět synů, z nichž nejmladší, Cormac, se narodil 24. srpna 1932. O otci se říkalo, že byl velmi přísný, ale naprosto spravedlivý, a že dával dobrý příklad obětavé služby svým synům. Vedle lékařských povinností měl vždy čas na svou rodinu i na veřejný život. V rodině vládla pohoda a chlapi prožívali šťastné dětství.

V 18 letech se Cormac rozhodl pro kněžství. Teologická studia absolvoval v anglické koleji v Římě a ukončil je doktorátem na Gregoriánské univerzitě. Na kněze byl vysvěcen 28. října 1956, vrátil se do Anglie a nastoupil své první místo. Po desetileté službě se stal sekretářem biskupa Dereka Worlocka a s ním sdílel jeho zápal uvádět do života výsledky druhého vatikánského koncilu. Po 15 letech služby v Anglii byl Fr. Cormac ustanoven rektorem anglické koleje v Římě, kde sám dříve studoval. Během šesti let v tomto úřadě jeho profil vyzrál. Jeden z členů koleje té doby vzpomíná: „Kolej pod jeho vedením byla jedna velká rodina.“ Vytvářel důvěrné prostředí v komunitě studentů, řeholních sester i mladých zaměstnanců koleje.

Snad největší moment prožívala anglická kolej v roce 1977, když arcibis-

kup z Canterbury, Dr. Cogan, vykonal svou historickou návštěvu u papeže Pavla VI.

Otec Cormac byl hostilelem celé anglikánské delegace. Tato zkušenost mu byla později užitečná pro práci v anglicko-katolické mezinárodní komisi ARCIC. V listopadu 1977 byl ustanoven biskupem Arundelu a Brightonu a okamžitě se ujal úkolu budovat „rodinu víry“. V této činnosti zůstal dalších 22 let a profiloval se na jednoho z významných činitelů v ekumenickém hnutí. Největší zkoušku v této funkci prodělal v roce 1992, kdy anglikánská církev rozhodla světit ženy na kněze. V této době požádalo mnoho anglikánských laiků a kléru o přestup ke katolíkům. Mnozí v katolické církvi nebyli zrovna nadšeni zájmem mnoha konservativně laděných jedinců o katolickou církev, zatímco mnozí to pokládali za Bohem danou příležitost. Biskup Cormac měl podstatný vliv na to, že se našlo řešení přijatelné pro obě strany.

Biskup Cormac byl v kontaktu i s anglickým politickým establiementem. O co se zasazoval, vyjádřil nejlépe v příspěvku na konferenci Labour Party v roce 1977. Tam připomněl vedoucím činitelům strany, že by neměla být přijímána žádná legislativa, která by umenšovala nebo odstraňovala důstojnost člověka od jeho početí až do konce života. „A dodává, že „nová legislativa se musí vždy nejprve posuzovat podle toho, jaký účinek bude mít na rodiny a děti.“ Vždy apelo-

val také na více integrity v politice. „Zdá se mi,“ říká, „že lidé naší země dnes naznačují, aby se přestalo s planým mluvením, které dělá politice velmi špatné jméno. Od těch, kteří vládou chtějí, aby měli odvahu vytvářet spravedlivější, vnímavější a pozornější společnost, která jim poskytuje smysl, angažovanost a naději.“

Své přesvědčení, že Británie je uprostřed morální a duchovní krize vyjádřil na své první tiskové konferenci. Kritika materialismu bude asi trvalým tématem jeho úřadu ve Westminsteru. Ne-

ní však pravděpodobné, že svůj čas bude trávit pouze konfrontací se sekulární a lhostejnou společností. Jak se ukázalo, chce přinášet především pozitivní hodnoty naděje a usmíření. Říká: „Když se dívám na naši společnost a stav církve, nebere mi to odvahu. Jsme spojeni se silným i zranitelným Kristem, který slíbil být neustále s námi. V něm je naše důvěra i naděje.“

Nový arcibiskup Cormac Murphy O'Connor bude uveden do svého úřadu ve středu 22. března 2000.

CM Věstník,
London, březen 2000

Světová archa světové náboženství

V souvislosti s globalizací se hovoří o Světové arše. Co se tím rozumí?

Abychom pochopili, co se skrývá za globalizační strategií, musíme znát historii OSN. Byla založena po druhé světové válce r. 1945 na troskách »Společnosti národů«, založené po první světové válce r. 1919. Existuje jedna teorie, podle které bude po třetí světové válce tato architektura opět přebudována na konečnou celosvětovou vládu – celosvětovou diktaturu.

Již dnes není takřka nic, co by nepodléhalo světovému diktátu OSN. Zde se rozhoduje o budoucnosti hospodářství, obchodu a financí (G7). OSN sama je těžce zadlužená. (Zajímavé je, že USA, nejbohatší stát světa, neplatí své příspěvky.) Ale již se plánuje zavedení světového daňového systému, aby bylo možno plnit množství záměrů OSN. A tato organizace zpracovává v rámci globalizace také duchovní sféru. V rámci milénia 2000 se ve spolupráci s univerzitami světa a Radou pro mezináboženský dialog připravuje na letošní červen celosvětové fórum Milénium People's Forum, při kterém bude představena Světová archa. Následně

chce OSN prezentovat svou náhražku Desatera. Hlavní vyslanec pro Nový svět M. Gorbačov prohlásil, že Světová archa bude manifestem nové etiky pro Nový svět, desaterem Nového věku, kodexem universalního chování, kterým se bude od roku 2000 řídit svět. Každý člověk se musí přizpůsobit tomuto novému konceptu. Nový morální systém se zakládá na nových etických ideách a na novém životním způsobu, který má chránit svět, mír a spravedlnost. Jsou to navýsost svůdná hesla pod pláštěm demokracie, která by se měla jmenovat spíše demodiktatura.

Paralelně k této nové morální struktuře se připravuje vyhlášení nového světového náboženství. Je to směs namíchaná ze světových náboženství, pohanských kultů a ezoteriky. Preambuli zpracoval švýcarský »katolický« teolog-heretik Hans Küng. Toto nové světové náboženství je totožné s ideologií New Age.

New Age patří k hlavní strategii satana a má za cíl celosvětovou globální likvidaci křesťanského náboženství. Projekt »Univerzální církve« zveřejnila již r. 1919 Alice Baileyová, vůd-

kyně New Age a okultistka, jako spojení okultismu, zednářství a křesťanství; »její podoba bude zřejmá před koncem tohoto století«.(1) Tento projekt se stal skutečností v r. 1997, kdy byla založena »Organizace spojených náboženství« (the United Religions Organization - dále UR). Charta této organizace má být slavnostně podepsána v červnu 2000.

Hlavními partnery jsou: William Swing, biskup episkopální církve v Kalifornii, komunistická Gorbačovova nadace, Světová náboženská mírová konference (World Conference of Religion and Peace, WCR(2)), dále Britský světový kongres věr (British World Congress of faith) a americký Chrám porozumění (Temple of Understanding).

Projekt byl poprvé veřejně odhalen při tzv. synkretické bohoslužbě u příležitosti 50. výročí OSN v episkopální katedrále Grace (Milost) v San Francisku 25. června 1995 za účasti princezny Margarety, anglikánského biskupa Desmona Tutu, Lecha Walesy, sekretáře OSN Boutrose Boutros-Ghalih, arcibiskupa Renata Mariniho, vyslance Vatikánu u OSN, a Steva Donovana, bývalého prezidenta střediska New Age v Esalen.(3)

Při této bohoslužbě byly »modlitby, zpěvy a zařikávání« věnovány celému tuctu rozličných božstev. Spojené náboženství bylo symbolizováno panteistickou ceremonií, při které děti z celého světa slévaly dohromady vodu ze »svatých vod«, jako jsou řeka Ganga, Rudé moře a voda z Lurd, do »velké mýsy jednoty« za doprovodu žaložpěvu z rouhavého koncertu Missa Gai, který uctívá Zemi jako bohyni.

Biskup Swing při tom zpíval: »Tak jako se slévají tyto svaté vody, kéž město, které spojilo národy světa, spojí dohromady světová náboženství.«

Biskup řekl, že spíše než světlo Kristovo bude zářit světlo náboženských světových tradic (včetně pohan-

ství a okultismu) do světa, který zoufale potřebuje světlo. »Jsme na prahu první globální civilizace. Musíme zjistit, kde je náboženství ve vztahu k našemu celosvětovému klanu.« Dále prohlásil, že panteismus (hereze, že všechno je Bůh) není dosud všeobecně akceptován. Panteismus je označován termíny »vzájemná závislost«, »globální vesnice« (global village), »celosvětový klan« (global tribe), »světové společenství«, »rodina národů« atd. Panteistické světové společenství musí mít náboženskou jednotu, tzn. synkretismus = panteismus...

Ti, kdo nesouhlasí s tímto hlubokým přesvědčením, budou světovou náboženskou autoritou - UR - voláni k odpovědnosti, protože působí nejednotu a rozbroje. Swing žádá, aby celosvětová církev měla sídlo v Presidio, v bývalé vojenské základně v San Francisku, kde sídlí Gorbačovova nadace.

V červnu 1996 se v San Francisku konala mezináboženská konference na nejvyšší úrovni: biskup Swing, Gorbačovova nadace a Světová náboženská mírová konference. Hlavním cílem bylo »prozkoumat místa odporu vůči UR«. Hlavním odpůrcem je »fundamentalismus«. Barbara Marx Hubbardová, advokátka světového náboženství, pohrozila fundamentalistům včetně pravověrných katolíků zánikem (extinction). Theilhardovec Robert Müller, neúnavný pracovník Nového světového řádu, prohlásil, že »nepoddajné systémy víry působí jako roznětka v globálních konfliktech. Mír není možný bez zkrácení fundamentalismu pomocí Organizace spojených náboženství, která vyznává věmost globální spiritualitě.«

Gorbačovova nadace byla založena krátce před zánikem SSSR se záměrem koordinovat celosvětovou vládu. Gorbačov bezostyšně organizuje západní vůdce k doladování celosvětového socialistického státu. Gorba-

čov navrhl založení »globálního mozkového trustu« - sdružení vůdčí elity světa, která by vykonávala vedení. (Tento trust se schází také v Praze pod patronací Václava Havla.)

Podle tohoto trustu křesťanství nese hlavní odpovědnost za »populační dilema. Musíme mluvit stále jasněji o antikoncepci, potraťtech, protože ekologická krize je krizí populační.« »Snižte populaci o 90 %, a nebude dost lidí, aby dělali ekologické škody.« V tomto nacházejí podporu ve stranách zelených. Hlavními sponzory jsou Britské aerolinie, televizní síť CNN, Rockefeller, David Packard a další.

Hlavním konstruktérem tzv. humanistické etiky je Hans Küng, který spolupracuje s náboženskými vůdci a OSN a dospěl ke »konsenzu o základních hodnotách«.

Globální etika je soubor »příkázání« pro nový světový řád, který obsahuje platfomy spravedlnosti a míru, práv žen, životního prostředí a tolerance hříchu. Jeho kořeny spočívají v gnosticismu, tajemných pohan-ských kultech, neoplatonismu a okultní teozofii, která je filozofií zednářství a pochází od teozofky Heleny Blavatské.(4) Obsahem této etiky jsou »proměnné hodnoty«. Co je správné dnes, nemusí být správné zítra. Globální etika má usnadnit přijetí světové vlády. Katolicismus má být zničen zbraní indiferentismu. Jak upřímně poznamenal Swing v Dallasu, »mezináboženské dílo ohrožuje každá autorita, posvátná Písma, církevní struktury. Jsme na prahu globálního mezináboženského života. Nic tomu nezabrání...«

Nemají-li být katolíci utopeni v celosvětové církvi, musejí rázně odmítnout tři následující chybné premisy

New Age:

1. Mír je založen na spravedlnosti, která pohrdá osobním Bohem.

2. Náboženství je příčinou

všech válek a rozporů.

3. Sjednocené náboženství zajistí světový mír.

Ale každý katolík ví, že spravedlnost je dílo lidí dobré vůle, těch, kteří oslavují Boha. Porušení prvního příkázání nemůže přinést mír. Války jsou produktem hříchu a nespravedlnosti. Jsou také trestem za hříchy, jak řekla Panna Maria ve Fatimě. Celosvětové náboženství je náboženstvím satana, vraha a lháře od počátku. Ten nikdy nezpůsobí mír, nýbrž obrovské krveprolívání.

Ještě nikdy nestála Církev před tak totální, tak rafinovanou celosvětovou hrozbou. Hrozba je o to závažnější, že uvnitř samotné Církve je nemálo těch, kteří pod záminkou špatné chápání ekumenismu sdílejí a podporují tyto globální záměry. My však máme dvě bezpečné jistoty: Že brány pekelné Církve nepřemohou, a právě proto již dva roky před prohlášením Alice Baileyové nás Panna Maria mohla ujistit, že její Neposkvrněné Srdce zvítězí.

Prameny:

Ewig 11-12/99

Homiletic and Pastoral Review 8-9/91

Poznámky:

(1) Alice Bailey: The extermination of the Hierarchy. New York: Lucis Publishing Co. 1957, str. 502, 510 až 513. Lucis Publishing se původně nazýval Lucifer Publishing.

(2) S touto radou začal v dobrém víře spolupracovat i Vatikán. Když byl Svätý stolec upozorněn na pravou podstatu a záměry této instituce, prohlásil kardinál Arindze, že Vatikán bude nadále zaujímat Gamalielův postoj (srov. Sk 5,34-39). Může však existovat nejménší pochybnost, že Světová církev nepochází do Boha?

(3) V tomto hlavním centru New Age byl na stáži Odilo Štampach.

(4) Helena Blavatská (1831-1891), ctitelka satana a spoluzakladatelka Teozofické společnosti: »To, co kněžstvo dogmatického náboženství označuje jako satana a Božího nepřítele, je ve skutečnosti nejvyšší božský duch, okultní moudrost na zemi.« Tuto moudrost odhalují »osvícení mistři«. (Srovnej seriál New Age, Světlo č. 5-11/1995, a seriál Malý slovník »Nového věku«, Světlo č. 30-52/1994.

Světlo 10/2000

KLAS'

Chicagoland's Most Authentic Bohemian Restaurant
Offering The Best in Traditional and
Old Style Bohemian Cooking

5734 West Cermak Road, Cicero, IL. 60804
(708) 652-0795

Banquet Facilities
Open 7 Days a Week For Lunch & Dinner

Všechny hosty srdečně zvou

Joža a Marienka Sýkorovi

Carolina Z událostí v ČR od 24.února do 8.března 2000

Madeleine Albrightová navštívila ČR

Na třidenní návštěvu České republiky přiletěla v neděli 5.března ministryně zahraničí USA Madeleine Albrightová. Její příjezd souvisel především s oslavami 150. výročí narození Tomáše Garrigua Masaryka, prvního československého prezidenta, a prvním výročím vstupu ČR do NATO. Během pobytu se však vyjádřila i k aktuálním problémům.

Na nedělní schůzce s prezidentem Václavem Havlem dala najevo znepokojení nad vývojem situace v Kosovu a zároveň vyzvedla podíl ČR na mezinárodní mírové akci. Současně ale požádala o zvýšení počtu českých policistů, kteří v Kosovu působí. Havel pak Albrightovou ujistil, že ČR nedodá zařízení pro iránskou jadernou elektrárnu v Busehru.

V pondělí Albrightová navštívila Brno a Masarykovo rodiště Hodonín.

V Brně se sešla se zástupci mladých Romů, s nimiž hovořila o problému vzdělávání, a poté převzala na Masarykově univerzitě čestnou medaili.

Průběh ceremoniálu zastřihli dva anarchisté, kteří se ministryni snažili při odchodu zasáhnout syrovými vajíčky. V Hodoníně navštívila opět v přítomnosti prezidenta Havla a jeho manželky Muzeum TGM a společně položili květiny k Masarykově soše.

Na úterním jednání s premiérem Milošem Zemanem se vyslovila ke sporu o TV Nova a vyjádřila přání, aby byl co nejdříve ukončen. Na ministerstvu zahraničí pak přednesla projev, v němž jugoslávského prezidenta Slobodana Miloševiče ozna-

vážné kandidatuře na prezidentku České republiky. Já však nejsem kandidátkou na tento vysoký úřad... Budu vždy milovat místo, kde jsem se narodila, ale moje lojalita náleží Spojeným státům".

Z Prahy Albrightová zamířila do Bosny a Hercegoviny.

Alžběta Trousilová
Gabriela Bobková

Česko oslavovalo výročí narození Tomáše Garrigua Masaryka

V rámci oslav 150. výročí narození prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka se konalo i mnoho doprovodných akcí.

Oslavy zahájila ve čtvrtek 2.března konference, na které s projevy vystoupili premiér Miloš Zeman a předseda Poslanecké sněmovny Václav Klaus. Klausovo vystoupení bylo podle MF Dnes "zatím nejkritičtější, co čeští státníci v 90.letech v souvislosti s Masarykem vyslovili."

Podle listu Klaus sice v úvodu označil Masaryka za největší osobnost české politiky 20.století, ale v projevu podrobil kritice mýty spojené s jeho jménem, např. jeho nestrannost a ideovou neutralitu.

Klausovi se spíše než kritický tón vytýká příležitost, při jaké vystoupil (o změně úcty v "tatičkovskou legendu", která negativně působila už za první republiky a působí i dnes, píše např. encyklopedie Kdo byl kdo v našich dějinách ve 20. století - Libri, Praha 1998).

Věnc u hrobu prvorepublikového státníka v Lánech položil v úterý prezident Václav Havel. Zároveň tam slavnostně otevřel i muzeum TGM.

Opoledne pak byla v Praze na Hradčanském náměstí za účasti prezidenta Havla a primátora Jana Kasla odhalena socha T. G. Masaryka (první v hlavním městě). V podvečer se

ve Vladislavském sále Pražského hradu konalo slavnostní shromáždění.

Tomáš Garrigue Masaryk (7.3.1850 - 14.9.1937) byl především profesorem filozofie a politikem. V roce 1918 se stal prvním prezidentem nově vzniklé Československé republiky, o jejíž vznik se významně zasloužil. Byl nazýván "prezidentem osvoboditelem". Po prvním dvouletém funkčním období byl zvolen hlavou státu znovu v letech 1920, 1927 a 1934 a u příležitosti jeho 80.narozenin přijal parlament zákon toho znění: T.G.Masaryk se zasloužil o stát.

Jakub Troniček

Poslanci schválili státní rozpočet na rok 2000

Skončilo nejdelší rozpočtové provizorium v historii České republiky. V pátek 3.března přehlasovali ve sněmovně při schvalování již třetí verze vládního návrhu zákona zástupci ČSSD a ODS poslance ostatních stran v poměru 127:36. Stát tedy bude letos hospodařit s příjmy 592,2 mld. a výdaji 627,4 mld., což činí schodek 35,2 mld. Kč.

ODS hlasovala pro rozpočet na základě jednových dohod s ČSSD, kdy ji slíbila podporu mimo jiné za podmínky personálních změn ve vládě, snížení deficitu a omezení sociálních výdajů. Komunisté a šest poslanců ODS se zdrželi hlasování, KDU-ČSL, US a Jiří Payne z ODS byli proti.

Oproti loňsku se zvýší celkové výdaje rozpočtu o 22 mld. korun. Největším obnosem (225 mld.) bude disponovat ministerstvo práce a sociálních věcí. Přídáno dostane i armáda, jež bude investovat do oprav a nákupu letadel, vnitra, justice a školství. Tyto resorty si rozdělí částky v řádu desítek miliard. Zdravotnictví, zemědělství a doprava budou stát méně než loni. Bez mála 14 mld. půjde přesto na obnovu a stavbu silnic a železnic, zejména koridoru Děčín-Břeclav. Jan Skala

Demonstrace sdružení Děkujeme

odejděte neuspěla

Sdružení Děkujeme, odejděte svolalo na pátek 25.února na Václavské náměstí demonstraci s názvem "Děkujeme, vytrváme - Antiúnor 2000".

Dostavilo se pouhých několik stovek lidí, takže ani organizátoři akce neskrývali své rozčarování. "Určitě je to naše prohra a já ji přijímám," uvedl dle deníku České slovo jeden ze signatářů výzvy Děkujeme, odejděte, Josef Brož.

Sněmovna zakázala zákonem vývoz vzducho- techniky do Iránu

"Z ventilátorů plutonium nedostanete." Těmito slovy argumentoval komunistický poslanec Vojtěch Filip pro povolení vývozu techniky pro iránskou jadernou elektrárnu v Busehru firmou ZVVZ Milevsko.

Přesto Poslanecká sněmovna po úterní vzrušené rozpravě o zákazu exportu techniky pro Busehr rozhodla. Nesouhlasila ale se zařazením náhrady za zrušení zakázky přímo do zákona.

Pro firmu počítá vláda s kompenzací ve formě poskytnutí náhradních zakázek a finanční pomoci, celkově asi 200 mil. korun. Vedení firmy GES holding, vlastník ZVVZ, však předložilo vlastní návrh odškodnění, který počítá například s dodávkami pro ukrajinské jaderné elektrárny, a zrušené zakázky si cení na 620 mil. Kč. Vláda o této možnosti odmítla jednat a doporučila firmě, aby se, pokud není spokojena, obrátila na soud. Ministerstvo průmyslu a obchodu ve svém stanovisku zdůrazňuje, že firmě žádná škoda nevznikla, neboť kontrakt ještě nepodepsala a navíc už loni věděla o negativním doporučení k tomuto obchodu.

Dodávky do Iránu, jakou je i zakázka ZVVZ Milevsko, jsou podle zastánců záklazu vývozu problematické, neboť existuje důvodné podezření, že se jich Irán snaží využít, nebo dokonce již využívá k vývoji jaderných zbraní.

Marek Uhlíř

Ze Slovenska Velvyslankyní v Polsku bude Magda Vašáryová

Magda Vašáryová se stane velvyslankyní Slovenské republiky v Polsku. Tuto informaci potvrdil 24. února mluvčí slovenského ministerstva zahraničí Boris Gedeľ. Pro agenturu ČTK ještě dodal, že Vašáryová již obdržela oficiální souhlas polské strany.

Po rozdělení Československa opustila Vašáryová, bývalá přední slovenská herečka, velvyslanecký post ve Vídni a založila nevládní Slovenskou společnost pro zahraniční politiku. Ve Varšavě vystíhá Ondřeje Němčoka, bývalého náměstka ministryně školství. V minulém roce se Vašáryová neúspěšně zúčastnila presidentkých voleb.

Jmenování Magdy Vašáryové do křesla velvyslankyně svědčí o tom, že Slovenská republika klade na vztahy s Polskem velký důraz.

Veronika Hankusová

Slovensko čeká referendum, předčasné volby jsou však v rukou koalice

Pro vyhlášení referenda o předčasných volbách se svým podpisem pod petici HZDS už vyjádřilo půl milionu slovenských občanů, přičemž bylo nutné sesbírat alespoň 350 tisíc podpisů. Referendum s otázkou, jejíž ústavnost schválil prezident Rudolf Schuster již před vyhlášením petice, se tedy uskuteční. Jeho výsledek

bude platný, pokud se ho zúčastní víc než polovina voličů. Jak uvádí MF Dnes, "průzkumy naznačují, že se tuto účast může Mečiarovi podařit zajistit...". Nicméně podle ústavy má plebiscit pouze doporučující účinek a vládní koalice se může rozhodnout jeho výsledek ignorovat.

Podle místopředsedy Demokratické strany Petera Zajaca je referendová kampaň pro HZDS "dobrou mobilizací voličské základny za peníze daňových poplatníků." Řekl to v diskusním pořadu rádia TWIST Duel alebo dialog a dále uvedl, že předčasné volby by byly aktuální, kdyby vláda nebyla schopna vládnout a neměla dostatečnou podporu v parlamentu.

Na druhou stranu Ivan Mjartan, lídr Strany občanského středu, kritizoval předsedu vlády Mikuláše Dzurindu že nabádá voliče, aby referendum ignorovali a zdůraznil: "Máme demokracii, jejíž součástí je referendum." Předseda HZDS Vladimír Mečiar prohlašuje: "Referendum bude úspěšné." (MF Dnes).

Místopředseda vlády pro ekonomiku Ivan Mikloš tvrdí, že už teď odradila nestabilita na politické scéně delegaci španělských investorů a způsobila tím přírůstek na půjčky Slovensku ze strany zahraničních bank.

Andrea Slovákovi

Ekonomika

Škoda Fabia se stala britskou jedničkou

Velkého úspěchu dosáhla ve Velké Británii novinka mladoboleslavské automobilky Škoda Fabia. V prestižní anketě odborného časopisu What Car? byla 23. února vyhlášena nejlepším autem roku 2000 ve všech kategoriích.

Slavnostní galavečer se konal v Londýně za účasti 1200 osobností z automobilového průmyslu a motoristických novinářů.

Škoda Fabia tak definitivně prolomila pověst českých vozů, které jsou levné, ale nespolehlivé. Obzvláště ve Velké Británii měla česká automobilka patřící nyní do koncernu Volkswagen problémy s nápravou pověsti z dob před rokem 1989, kdy tam byla dovezena série velmi poruchových vozidel. Nyní v anketě zvítězila nejprve ve třídě supermini nad vozy Fiat Punto, Ford Fiesta a Toyota Yaris, posléze se na první místo prosadila i v absolutním hodnocení. Za Fabii zůstaly vozy Vauxhall (britský Opel) Zafira, BMW 523i a Mercedes S320.

Škoda Fabia se podle informací ČTK bude prodávat od 3. března se znakem soutěže What Car? Vůz roku 2000 Škoda Fabia Comfort 1,4 16V nejenom určuje nový standard kvality konstrukce a výbav ve třídě

malých vozů, ale poskytuje též kombinaci elegantního vzhledu, prostorného interiéru a vynikající jízdní vlastnosti za 10.799 liber. Cenové rozpětí Fabie ve všech variantách sahá od 7.599 až po 11.699 liber.

Luboš Kratochvíl

Na trh vstoupil nový mobilní operátor Český Mobil

Společnost Český Mobil zahájila 1. března komerční provoz sítě mobilních telefonů Oskar. Na domácí trh tím vstoupil třetí mobilní operátor. EuroTel a RadioMobil zareagovaly zlevněním svých služeb – předplacených karet, hovorného na pevnou síť a prodloužením nočního tarifu u mobilních telefonů na karty.

Český Mobil má v úmyslu přilákat do konce roku až 200 tisíc klientů, kterým nabídne nízké ceny a vstřícnost. Jeho nevýhodou je, že nenabízí dotované telefony. Nejzávažnějším problémem sítě s předvolbou 0608 je stále nízké pokrytí. Jeho úroveň je okolo 50% populace. Podle harmonogramu by mělo pokrytí již v červenci dosahovat 83% obyvatel ČR a do konce roku až 95%.

Mobilní telefon si občané mohou objednat telefonicky na dobírku, koupit u regionálních obchodních zástupců nebo ve specializovaných prodejnách, které jsou zatím pouze v Praze. Proto chce Český Mobil od dubna zákazníkům nabízet novou možnost - koupit si telefon přes internet.

Český Mobil je konsorci-

Pokračování na str. 18

„Kdo dává, ten přijímá,
kdo odpouští, tomu je odpuštěno,
kdo umírá, ten povstává
k věčnému životu...“

Františkánská modlitba

S bolestí v srdci oznamujeme všem příbuzným a známým smutnou zprávu, že nás navždy opustila naše milovaná maminka, sestra, švagrová, teta, tchyně, babička a prababička, paní

JIŘINA BENADOVÁ

Zemřela tiše po krátké nemoci v pátek 3. prosince 1999 ve věku 77 let.

S naší drahou zesnulou jsme se rozloučili zádušní mší svatou v pátek 10. prosince 1999 v chrámu Páně sv. Václava v Bukovně.

Zanedlouho potom byl na věčnost povolán náš milovaný tatínek, švagr, strýc, tchán, dědeček a pradědeček, pan

JAN BENADA

Zesnul tiše po krátké nemoci v neděli 27. února 2000 ve věku 88 let. Rozloučili jsme se s ním v pátek 3. března 2000 při mši svaté v chrámu Páně sv. Václava v Bukovně a poté byl uložen do rodinného hrobu na místním hřbitově.

Děkujeme všem, kdo si na ně vzpomenu spolu s námi v modlitbě.

Jiřina FUCHSOVÁ, dcera s rodinou

Jan BENADA, syn s rodinou

Jan, František, Petr, Martin, Jana, vnoučata

Lucinka, Eliška, pravnučky

Los Angeles, USA

Ptzeň, Česká republika

Carolina

Pokračování ze str. 17

em kanadské telekomunikační společnosti Telesystem International Wireless a Investiční a Poštovní banky, malý podíl vlastní italská firma Priority Telecom.

Gabriela Bobková

Kurzovní lístek České národní banky

(platný od 9. 3. 2000)

EUR, 1.....	35.525
Belgie, 100.....	88.064
Francie, 1.....	5.416
Itálie, 1000.....	18.347
Rakousko, 1.....	2.582
SRN, 1.....	18.164
Kanada, 1.....	25.462
Slovensko, 100.....	85.555
USA, 1.....	37.081

Kultura

Praha 2000 překračuje hranice Prahy

Ve středu 1. března skončila výstava Zrození metropole - moderní architektura a město ve střední Evropě 1890-1937 pořádaná v rámci kulturního projektu Praha 2000. Z pražského Obecního domu se bude stěhovat do Montreálu, Los Angeles, Vídně a Paříže.

Tento projekt předložil výsledky mnohaletého badatelského úsilí týmu středoevropských, kanadských a amerických historiků architektury a urbanismu. Expozice byla rozdělena na dvě části.

Teoretická Město jako forma a myšlenka se zaměřila na typický charakter

městské výstavby a představila koncepční vzory, které převládaly v městských plánech.

Druhá část Modernost a místo sledovala jednotlivá města ve specifických etapách architektonické tvorby: Budapešť, Prahu, Vídeň, Záhřeb, Lvov, Krakov, Temišvár a Lublaň.

Dita Eckhardtová

Moby podruhé v Praze

Newyorský hudebník, producent, remixer, esejista, vegetarián a bojovník za práva zvířat Moby vystoupil 6. března ve vyprodaném velkém sále pražské Lucerny. Potomek Hermana Melvilla, tvůrce slavného Mobydicka, v Praze vystoupil už před dvěma lety s rockovým programem ze své desky Animal Rights.

Koncert, který byl pro velký zájem diváků přesunut z Divadla Archa do Lucerny, těžil převážně z LP Play, které vyšlo již loni v květnu. Nadšeným divákům se dostalo všech pěti z nej dosud vydaných singlů. Bouřlivým jásotem ocenili především ten čtvrtý - Why Does My Heart Feel So Bad, který nyní často hraje většina českých rádií. Došlo ale i na starší hity - James Bond Theme, Mobyho první zásah Go nebo happy techno Feeling So Real. Jako druhý přídavek a poslední skladbu jeden a půl hodinového vystoupení zařadil holohlavý hudební skřítek kompozici zapsanou v Guinnessově knize rekordů jako nejrychlejší skladba všech dob.

Moby předvedl svou klasickou show plnou průpovědek, hudebních i slovních vtípků, stylových skoků a překvapení. Jeho desky i vystoupení jsou známé stylovou nejednotností a zdánlivě nesmyslným mícháním žánrů. Taneční syzet skladeb zpestřoval folkovými úlety, deathmetalovými vokály a rockovou kytarou. Poskakuje po podiu, měnil akustickou a elektrickou kytaru, tabla, elektronické bicí a klávesy. Scratchová-

ním ho doprovázel DJ, dále živý bubeník a basista.

Na koncert přijely i zájezdy z Polska či Slovenska.

Michal Pospišil

Sport

Halové ME v atletice: šest medailí pro ČR

Česká atletika už není záležitostí pouze několika slavných jmen. Z halového ME v belgickém Gentu odjelo šest, respektive devět českých medailistů, z nichž někteří jako například zlatá štafeta mužů v běhu na 400m nebo evropská šampionka ve skoku o tyči Pavla Hamáčková svým umístěním překvapili. Česká hymna se hrála také na počest Tomáše Dvořáka, který vyhrál sedmiboj. Druhý za Dvořákem skončil Roman Šebrle a stříbro získala i výškařka Zuzana Hlavonová. Šestou, bronzovou, medaili získala Helena Fuchsová v běhu na 400m. Česká republika se stala po Rusku druhou nejúspěšnější zemí v počtu medailí.

S titulem Tomáše Dvořáka se tak trochu počítalo, ale ten k němu přidal ještě nový halový evropský rekord, když ziskem 6424 bodů překonal osm let starý záznam Francouze Christiana Plaziaty. Tímto výkonem také připravil Romana Šebrleho o národní rekord. Mužská štafeta na 400 m v obsazení Jiří Mužík, Jan Poděbradský, Štěpán Tesařík, Karel Bláha doběhla závod druhá, ale v zápětí byl vítězný ruský tým diskvalifikován a mistry se stali Češi. Navíc první úsek zaběhl Jiří Mužík v čase, za který by bral zlato v individuálním závodu. Blízko vyřazení byla tyčkařka Pavla Hamáčková na výšce 430 cm, ale třetím pokusem ji přelétla a nakonec vyhrála výkonem o deset cm lepším. Národní rekord a stříbro za 198 cm získala Zuzana Hlavonová, které chyběly ke zlatu dva centimetry.

Darina Johanidesová

P. Leopold Mandič

Světce, který již před 100 lety myslel na mosty na Východ, duchovní vůdce, který viděl do lidských srdcí.

Tento světec je uctíván především v jihovýchodních zemích jak od katolíků, tak od pravoslavných, a dokonce i od muslimů. Cti jej všichni lidé dobré vůle, kteří porozuměli jeho poselství. Přitom byl docela malý, sotva 1,45 m vysoký, s vadou řeči, bez zvláštních schopností, zdánlivě neúspěšný kapucín, prostý a tichý zpovědník.

Pocházel z Dalmácie, země se silnými náboženskými protiklady a napětími, kde žili vedle sebe pravoslavní, katolíci a muslimové, což se nikdy v průběhu dějin neobešlo bez třenic.

Když jsme v posledních letech pociťovali při mimořádně krutých válkách na Balkáně rozhořčení a bezradnost, stačí se podívat do dějin, abychom poznali, že Balkán byl vždy výhni náboženských vášní a politických intrik. Když v roce 1045 došlo k bolestnému rozdělení východní a západní církve, byla tato skutečnost bezostyšně využívána k nacionalistickým cílům s těžkými následky pro postižené obyvatelstvo.

A zde se r. 1866, v Dalmácii nedaleko Kotoru, narodil jako dvanácté dítě Mandič, který dostal při křtu jméno Bohdan - Boží dar. Již jako dítě poznal ve svém okolí stranické třenice a všudypřítomné hrozby. Za této situace se cítil hubený mládenec povolán stát se misionářem pro východní církve.

V 16 letech vstoupil v Benátkách ke kapucínům a přijal řeholní jméno Leopold. Po složení slibů studoval v Padově filozofii a východní křesťanství. 18. června 1887 uslyšel v nitru Boží hlas, který jej volal, aby se modlil a pracoval pro návrat odloučených východních křesťanů k jednotě s katolickou církví. Pociťoval z toho nesmírnou radost a zdálo se mu, že mu v tom nebrání žádná pochy-

bnost a žádná otázka.

20. září 1890 přijal kněžské svěcení. Záhy se ukázalo jeho nadání stát se duchovním vůdcem a zpovědníkem, z něhož vychází na věřící zcela jedinečný vliv, a on sám se cítil být »těšitelem těch, kdo v sobě nosí bolest«, kvůli kterým přišel na svět Kristus: *Ne přišel jsem, abych povolal k obrácení spravedlivé, nýbrž hříšníky* (Lk 5,23).

R. 1897 byl přeložen do Zadaru. Zdálo se mu, že jeho sen o východní misi se začíná naplňovat. Hledal kontakty na pravoslavné křesťany a hovořil s nimi o společné víře. Pro mnohé to bylo poprvé v životě, kdy slyšeli mluvit o tom, co je společného.

Rychle si získal jejich srdce. Lidé ho vyhledávali a ptali se na rady člověka, který uměl zcela bezchybně vyslovovat jen slova proměňování a rozhrěšení. Lidé rozpoznali jeho lásku a zamílovali si ho. Ale již po třech letech byl z nepochopitelných důvodů povolán zpět do Itálie.

V r. 1909 přišel do Padovy a převzal vedení řádových teologů. Ve zbytku volného času studoval spisy sv. Augustina a sv. Tomáše Akvinského. Snažil se stále dále vzdělávat a budil údiv svým otevřeným způsobem myšlení a svou všestranností.

Ale celý jeho život byl ve znamení snu být misionářem východních národů. »To musí být smyslem mého života, pracovat pro návrat východních národů.«

V roce 1923 se ještě jednou zdálo, že se jeho přání jít do misie splní, když byl přeložen do Fiume, které po válce připadlo Itálii. Ale sotva tam přišel, byl opět povolán zpět do Padovy. Dlouhou dobu nerozuměl Božímu vedení, které mu vložilo do srdce touhu jít na misie, a přitom mu, jak se

Hledáme majitele

VELKÝCH NÁKLADNÍCH AUT

na rozvážení zboží
po celých USA.

Řidičský průkaz CDL,
nutná znalost angličtiny.

Tel: 708-222-1910

zdálo, kladlo do cesty nepřekonatelné překážky.

Až jednou pochopil, že jeho nejvlastnější »Východ« je zpovědnice... »Podívejte se,« řekl jednomu spolu-
bratrovi, »když mi Pán nedal dar kázání, chci vést duše k Bohu ve svátosti pokání.«

Po 40 let deset i více hodin denně zpovídal, často za nelidských podmínek v zimě nebo v nemoci. Srdečně a s láskou přijímal lidi, kteří se k němu chodili vyzpovídat. Bylo mu při tom jasné, i když se pokoušel spo-
jovat vlídnost a milosrdenství s pevností a přesností, jak složitá je situace lidské duše. »Jak je slabá ta lidská přirozenost. Dědičný hřích ji tak strašně zranil! Jak velice potřebujeme Boží milosrdenství!«

Byl si velmi dobře vědom své odpovědnosti jako duchovní vůdce, když říkal: »Je něco jiného zpovídat a něco jiného vést duše na cestě ke svatosti.«

Přicházeli k němu lidé všech stavů, sedláci, dělníci i akademici a vysoký klérus. Obdivuhodná byla jeho moudrost a přitahoval »především ty duše, které vést bylo nejobtížnější: duše těch vzdělaných.«

I v těch nejsložitějších teologických otázkách byl schopen najít správná rozhodnutí, jejichž kvalita k němu přitahovala nositele církevních úřadů, kteří potřebovali odpověď na choulstivé otázky. Duším, které tížilo těžké duševní utrpení, radil zcela jednoduchým a srozumitelným způsobem. Podobně jako sv. farář Arský měl dar vidění do lidských srdcí a dokázal poznat stav duše k překvapení a někdy i ořesu mnohých. Ale poznával nejen viny, kterých se dopustili, ale i stupeň odpovědnosti, jaké byl kající schopen.

Jeho zbožnost se vyznačovala velkou láskou k eucharistickému Spasiteli. Při slavení mše svaté se připravoval hodinovým rozjímáním a doporučoval lidem, které sužovaly velké těžkosti, aby chodili denně na

mši svatou. Pozoruhodná byla jeho velká úcta k Matce Boží od nejranějšího dětství. Již v roce 1927 napsal, že pevně věří, že nejsvětější Panna jako Spoluvykupitelka lidského pokolení je Prostřednicí a zdrojem každé milosti.

Mnoho chronických hříš-
níků našlo nakonec u něho slzy lítosti.

Svěřoval je všechny Panně Marii, která byla předem uchráněna každé viny. Kolik nočních hodin promodlil za tyto duše? Jak často jej našel otec kvardián za ranního úsvitu, jak v pološeru klečí v kapli před sochou Panny Marie. Byl ji oddán v něžnosti jako Matce, líbal ji a vyzýval se slzami v očích jako dítě.

Nejtěžší zkouškou pro něho bylo, když kvůli nemoci musel přestat zpovídat. Když byl u něho rozpoznán zhoubný nádor jícnu se všemi průvodními jevy, poslouchal dále ve zpovědnici vyznání všech, kteří jej vyhledávali, i když byl bolesti zcela vyčerpán.

Znal dobře hodiny hluboké vnitřní vyprahlosti: »Pracoval jsem pro duše tolik, jak ode mne Bůh žádá? Vykonávám svůj úřad dobře?« Jiné lidi, které navštívila taková vyprahlost, snažil se povzbudit tím, že jim poukazoval na dobrotu Otce, který jedná pro nás často nepochopitelným způsobem. »Chopme se této otcovské ruky, která se o nás stará s nevýslovnou láskou... Musíme projít zkouškou, aniž bychom to dali najevo, protože víme, že Bůh nás radostí připravuje na zkoušku a zkouškou na větší milost.«

P. Leopold měl podobně jako otec Pio dar prorockví. »Ve velké prostotě říkal P. Leopold svým kajícím, co se má stát.« Často si toho ani nebyl vědom a nejednou byl tím, co řekl, sám polekán. Zvláště bolestivé bylo pro něho vidění, které měl v roce 1932. Viděl Itálii ponořenou do moře ohně a krve; předpověděl, že Padova bude cílem bombardování a že bude zbořen i klášter, s výjimkou jeho zpovědní míst-

nosti: »Zde prokázal Bůh duším tolik milosrdenství, že zůstane stát jako památník jeho dobroty.« 14. května 1944 se předpověď do slova splnila.

Pro své tělesné nedostatky byl terčem jedovatých poznámek i od vlastních spolu-
bratří, kteří nebrali vážně jeho touhu působit jako »misionář odloučených východních bratří«, jak sám říkal. Sebe samého označoval za velkého hříšníka: »I když jsem kněz, jsem hříšný člověk. Kdyby mě Bůh nadržel na uzdě, byl bych horší než všichni ostatní.«

Krátce před smrtí on, který v úplném odevzdání své kněžské služby tolika lidem dodal jistoty a útěchy, řekl jednomu spolu-
bratrovi: »Vždy jsem se bál smrti. Jak nemít strach, když i Ježíš se třásl před smrtí a prosil nebeského Otce, aby od něho odňal tento kalich... Jsem velký hříšník, kéž se Bůh nade mnou smiluje.«

I když už sotva mohl mluvit, ještě den před smrtí zpovídal 50 kajících. Za ranního šera 30. června 1942 chtěl ještě sloužit mši svatou, ale byl tak slabý, že jej museli odnést do lůžka. Když cítil, že jej opouštějí síly, prosil spolu-
bratry, aby zazpívali *Salve Regina*. Při posledních tónech »Ó přesladká Panno Maria« se slzami v očích vydechl naposled.

Leopold Mandič byl prohlášen za svatého 16. října 1983. Byl to jeden z nejkratších procesů našeho století.

Jaké poselství nám zanechal tento světec? Jeho vizi pracovat pro znovusjednocení pravoslavných a katolických křesťanů se nedostalo zatím úspěchu. Ale lidské dějiny ještě nejsou u konce. Jednoho dne poznáme, že oběť řeholního života tohoto postavou malého, ale před Bohem velkého apoštola pro odloučené bratry Východu nebyla marná, že byl skutečným Bohdanem, Božím darem. Co vzniklo pro lidskou slabost a vinu, může být napraveno jen Božím milosrdenstvím.

Svatý Leopold Mandič, kněz kapucinského řádu v Padově.

To platí jak pro historické, tak pro naše osobní viny.

Proto našel P. Leopold Mandič v práci pro osobní obrácení lidí své misijní pole. Hřích je odloučení od Boží lásky, od jednoty s ním, jednoty, za kterou tak prosil Ježíš Kristus. Rozkol církve je jen ve velkém obrazu toho, co děláme ve své duši, když se odlučujeme od Boha.

Proto je život tohoto světce výzvou pro nás, abychom znovu promysleli svůj život. Kéž by tento milostivý rok byl pro nás příležitostí k důkladné, možná životní zpovědi, abychom udělali ten zásadní krok k jednotě s Bohem. Přijmeme to jako dar jeho milosrdenství a myslíme na Ježíšova slova: *Tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují* (Lk 15,7).

P. Leopold často říkal svým kajícím: »Mějte viru, zůstaňte klidní, všechno bude dobré. Jen mějte viru!« Světo 7/2000

Pius IX. a Jan XXIII. budou blahorečeni

Vatikán - Kongregace pro blahorečení a svatořečení oznámila u příležitosti zádušní mše za papeže Pia IX. datum blahorečení Pia IX. a Jana XXIII. - 3. září tohoto roku. Pius IX. (1846 - 1878) svolal První vatikánský koncil, slavnostně vyhlásil článek viry o Neposkvrněném početí Panny Marie a vedl církev během obtížného období, ve kterém papež ztratil svou politickou moc nad Řím a Papežským státem. Jan XXIII. (1958 - 1963) svolal Druhý vatikánský koncil a předsedal jeho prvním jednáním. Je autorem důležité sociální encykliky »Pacem in terris« (Mír na zemi).

KT 10/2000

HLEDÁM A PŘIJMU
šikovného a výkonného
pomocníka na kladení
kamenických dlaždic
Erea Detroit, Michigan
Volejte (1-248) 684-2436

KNĚŽÍ „TAJNÉ CÍRKVE“ V ČESKÉ REPUBLICCE

Kongregace pro nauku víry vydala 11. února 2000 prohlášení o "tajné církvi", které podepsali prefekt kongregace kardinál Joseph Ratzinger a sekretář arcibiskup Tarsicio Bertone.

Úvod

Již delší dobu vyžadovala situace církve v České republice zvláštní pozornost Svatého stolce.

Nejbolestivějším problémem byla situace tajně svěcených biskupů a kněží. Ve snaze dospět k trvalému řešení bylo již dosaženo výrazného pokroku. Přesto však zůstávají potíže a byl žádán objasňující pohovor.

Stává se tedy nezbytným přesně informovat o událostech a příslušných dokumentech, vysvětlit nedorozumění a upřesnit, co k těmto věcem říká katolická nauka.

1. Postoj Svatého stolce

Kongregace neustále setrvala v postoji respektu a očekávání: nechťela nijak zranit city těch, kdo z osobních důvodů nehodlali přijmout kritéria, která toto Dikasterium zvolilo k řešení velmi delikátního problému svědomí, týkajícího se navíc osob, jež v temných dobách komunismu trpěly, někdy i dlouho. Kongregace pak vždy doufala ve šťastné uzavření této otázky.

2. Řešení jednotlivých případů

Velká část v celibátu žijících tajně svěcených kněží - celkem asi padesát - přijala papežovo rozhodnutí o svěcení "sub condicione" a byla příslušnými diecézními biskupy začleněna do pastorační služby.

Dne 16. září 1997 kardinál Achille Silvestrini, prefekt Kongregace pro východní církve, sdělil Apoštolské nunciaturě (č. j. 115/90), že Svatý otec urovnal právní pozici 22 ženatých, tajně svěcených kněží latinského obřadu, když je oprávnil k tomu, aby přešli k řeco-

katolickému ritu jako plnoprávní členové exarchátu pro věřící tohoto ritu, kteří sídlí v České republice. Osmnáct z těchto kněží bylo dne 22. října toho roku vysvěceno "sub condicione" v premonstrátském opatství Želiv, jeden další o něco později; nyní konají pastorační službu podle norem a jurisdikce východních katolických církví v exarchátu, do nějž jsou inkardinováni.

3. Přetrvávající problémy

Část tajně svěcených biskupů a kněží nepřijala normy schválené Svatým otcem.

Hlavním důvodem jejich odmítnutí bylo svěcení "sub condicione", které pokládali za projev nedostatečné důvěry ze strany Svatého stolce, protože byli přesvědčeni o platnosti svého svěcení. Vedle toho tu byly i motivy psychologické, jež je třeba respektovat, i když je nelze sdílet.

Jak jim bylo vysvětleno jejich biskupy, jakož i apoštolským nunciem, který měl řadu rozhovorů s některými z těchto kněží, svěcení "sub condicione" neznamenovalo ani nedůvěru, ani překážku k jejich přijetí jako kněží.

Ve skutečnosti z šetření o každém z nich nebylo zřejmé, že kněžské svěcení bylo vždy udělováno platně; někdy snad platné být mohlo, vyvstaly však o tom vážné pochybnosti, zvláště v případě svěcení, jež uděloval biskup Felix Maria Davídek. Nechat se vysvětlit "sub condicione" pouze znamenalo, že bylo-li jejich předchozí svěcení platné, pak by svěcení druhé ("pod podmínkou") účinek nemělo, protože již kněžími byli; kdyby však tajně přijaté svěcení platné nebylo, pak by byli novým svěcením ve svém svědomí ujištěni, že jsou skutečnými kněžími. V této věci došlo k otevřenému a upřímnému dialogu, a obvi-

nění namířená proti Svatému stolci se nezakládají na pravdě.

Záležitost ženatých biskupů, vzhledem k delikátnosti jejich postavení, přiměla Svatého otce, aby se držel dobře odůvodněného obezřetného pravidla: jak známo, kanonické právo katolické církve latinského i východního ritu, jakož i starobylá tradice církví východních, jež s ní nejsou ve společenství, absolutně nepřipouští slučitelnost manželského stavu s biskupským úřadem. Přesto však nepokládali možnosti, jež jim byly nabízeny a které jim sdělili příslušní diecézní biskupové, za uspokojující.

4. Vysvětlení

A) "Tajná církev"

Tento název, nebo druhý, "církev podzemní", není oprávněný.

Členové skupin, jež se takto nazývají, totiž v tajnosti nežijí: jsou zapojeni do civilní společnosti, organizují své - samy o sobě jistě dobré - iniciativy, mezi nimi i některé zaměřené na asistenci, které dokazují plnou svobodu působení, již se těší. Nejsou pronásledováni jako křesťané v katakombách, naopak poskytují rozhovory médiím, vydávají knihy, zcela svobodně a otevřeně vyjadřují svou neshodu s autoritou římského biskupa.

Má-li se mluvit o tajnosti, pak bohužel jenom v tom smyslu, že slavi eucharistii pro malé skupinky svých stoupenců nebo že jim udělují svátosti, a to v soukromých obydlích či na místech pouze jim známých.

B) Nezákonost

Tyto mše, udělování svátostí a jiné liturgické obřady jsou zakázány. Kdo se totiž vymaňuje z autority papeže a biskupů, celebruje nezákonně.

C) O pochybné platnosti

Vzhledem k přetrvávajícím pochybnostem o tajné konsekraci a ordinaci některých biskupů a kněží přetrvávají i pochybnosti o platnosti jejich mší či jimi

udělovaných svátostí (zvláště zpovědi). Cílem podminěné konsekrace či ordinace by bylo právě odstranění takových pochybností o platnosti těchto eucharistických a svátostných aktivit. Tento její smysl byl dotyčným obšírně vysvětlen. Jakékoli prohlášení, jež by tvrdilo opak, neodpovídá pravdě.

5. Závěr

Lze si jen přát, aby se mohla zlepšit situace v České republice, kde církev pod tlakem nepřátelské autority tolik trpěla a kde jsou křesťané povoláni, aby na všech úrovních veřejného a církevního života vydávali svorné svědectví.

Katolická církev je jedna a jednotou svých údů musí vydávat svědectví jedinému Bohu a Pánu. Svatý stolec se proto obrací k těm katolíkům, kteří ještě nepřihlíželi k jejím pokynům a vyzývá je, aby se opět připojili k ostatním katolíkům pod papežovým vedením.

Biskupové České republiky, stejně jako apoštolský nuncius, jsou připraveni spolupracovat, aby této jednotě napomohli v onom duchu služby, k němuž Pán volá své učedníky a který je rozlišujícím znamením jejich příslušnosti k církvi.

Vatikán navázal dialog s tajně svěcenými

Otevřenost a trpělivost Svatého stolce při řešení tajných kněžských svěcení uskutečněných v době komunismu vyjádřil 14. února sekretář Kongregace pro nauku víry arcibiskup Tarsicio Bertone, který přijel do naší republiky na čtyřdenní pracovní návštěvu. Při setkání s tajně vysvěcenými duchovními na Apoštolské nunciaturě v Praze, kterého se zúčastnilo 22 těchto kněží, panovala otevřená a přátelská atmosféra vzájemného porozumění a ochoty upřímně naslouchat argumentům druhé strany.

Jádrem problému jsou přetrvávající pochybnosti o svěceních, která udělovali někteří neoficiální biskupo-

vé, vysvěcení tajně v době komunismu, bez schválení Svatého stolce, jež je běžně k svěcení nutné. O způsobu těchto biskupských svěcení a jejich platnosti jsou trvalé pochybnosti. Tito biskupové s nejistým svěcením pak tajně světili kněze. Rovněž o těchto tajných kněžských svěceních jsou z řady důvodů vážné pochybnosti. (Svěcení se udělovala například v soukromých bytech, na lavičce v parku, kandidát neznal identitu světitele apod.).

Pochybnosti tedy existují, z toho pak vyplývají i pochybnosti o platnosti mší, které tyto duchovní celebrují, a svátostí, které věřícím udělují (zvláště svátosti smíření - zpovědi).

Protože výše uvedené pochybnosti nelze nijak solidně odstranit, zvolil Svatý stolec po prostudování všech výpovědí těchto kněží z let 1990 - 91 jako jediné možné řešení podminečné svěcení "sub condicione". Většina (70 kněží) toto řešení přijala. Pouze malá skupina (kolem 20 osob) tento způsob odmítá.

Především kvůli nim mons. Bertone do Prahy přijel.

Arcibiskup Bertone ujistil přítomné, že se Svatý stolec bude znovu zabývat některými svědectvími a zvažovat je. Pokud by se nepodařilo jednoznačně platnost svěcení dokázat, je třeba přijmout svěcení podminečné "sub condicione".

Rozhodování o této věci je v pravomoci Kongregace pro nauku víry a nikdy nebylo v rukou České biskupské konference.

DRIVERS WANTED

EXPERIENCED CDL DRIVERS
CHICAGO - WEST COAST
GOOD PAY
MUST SPEAK ENGLISH
Tel.: 630-495-8382

PŘIJMEME ŘIDIČE CDL

na dlouhé trasy
nutná znalost angličtiny
a pracovní povolení
Tel.: 630-495-8382

Od roku 1992 byla již vyřešena situace celkem 50 celibátních tajně svěcených kněží, kteří už řadu let působí v pastorační službě církve.

Urovnána byla rovněž pozice 22 ženatých katolických kněží, kteří byli za komunismu svěceni pro tehdy zakázanou Řeckokatolickou církev. Jejich začlenění však v té době nebylo možné. V roce 1997 se toto přičlenění k Řeckokatolické církvi, v níž se kněží mohou ženit, uskutečnilo. Se zástupci této skupiny se mons. Bertone setkal na Apoštolské nunciatuře 15. února. V otevřené diskusi, která probíhala ve velmi přátelské atmosféře, informovali tito kněží vzácného hosta o své pastorační práci a o některých problémech. Jedním z nich byla také otázka "biritualismu", tedy možnosti, aby kněží východního (řeckokatolického) obřadu mohli vypomáhat a zastupovat také v obřadu západním (římskokatolickém), především v těch oblastech, kde by byla jejich pomoc velmi potřebná. Vatikánský představitel přislíbil, že se Kongregace pro nauku víry a Kongregace pro východní církve budou touto otázkou dále vážně zabývat. Příští setkání zástupce Svatého stolce s některými tajně vysvěcenými duchovními se předpokládá ještě letos.

Katolický týdeník 9 / 2000

Z života církve na Moravě

**Z pastýřského listu
brněnského biskupa
Mons. Vojtěcha Cíkerleho**

Jen za posledních pět let bylo v brněnské diecézi uděleno 35 188 křtů, 12 212 svátostí biřmování a v kostelích bylo uzavřeno 9 996 manželství.

Mohla být postavena řada nových kostelů a kaplí.

V diecézi působí 16 mužských a 20 ženských společenství řeholního a zasvěceného života. Po více než 200 letech se do Vranova u Brna vrátili pauláni, v roce 1997 byl otevřen první zcela nový klášter sester klarisek v Brně-Soběšicích, byl založen klášter sester karmelitek v Dačicích, do Brna přišly Učednice Božského Mistra, které vedou prodejnu liturgických předmětů, rozvíjí se působení sekulárních institutů i řady církevních hnutí a komunit...

V oblasti vzdělávání bych se rád zmínil o Diecézním katechetickém centru při Biskupství brněnském, které mimo jiné formuje laické učitele náboženství v každoročně organizovaných katechetických kurzech. V současné době v naší diecézi působí asi 550 katechetů a počet absolventů katechetických kurzů je několikanásobně větší.

Diecézní středisko mládeže našeho biskupství se podílí na koordinaci a organizaci programů pořádaných pro mládež.

Bylo založeno také Středisko pro liturgickou hudbu a občanské sdružení Musica sacra, v oblasti hudebního vzdělávání působí také Základní umělecká škola se zaměřením na církevní hudbu, tzv. Varhanická škola, kterou nyní navštěvuje 110 žáků v individuální výuce, z toho 59 varhaníků. V diecézi bylo od roku 1990 zřízeno 11 církevních škol různých stupňů a zaměření. U sedmi je zřizovatelem biskupství, další působí pod patronací jiných církevních institucí. Byly otevřeny církevní internáty pro mládež.

K prohlubování vzdělávání formou cyklů odborných přednášek slouží Moravskoslezská křesťanská akademie, která sdružuje kolem 800 členů.

V sociální sféře je nepřehlédnutelná činnost Diecézní charity, řekl bych viditelné tváře církve. Svou činností pokrývá území brněnské diecéze a její strukturu tvoří 8 oblastních Charit. Naše Diecézní charita je spolu s ostatními v naší republice sdružena do České katolické charity, která je spolu s dalšími 172 Charitami různých zemí členem mezinárodní Caritas Internationalis.

V současné době Diecézní charita Brno zaměstnává 469 profesionálních pracovníků, spolupracuje s 500 dobrovolníky a jen v loňském roce se postarala o více než 9 300 klientů ve 45 zařízeních. Její součástí je Charitní ošetřovatelská a pečovatelská služba v 90 obcích. Pro lidi s mentálním postižením a autismem zřídila biskupství zařízení Efeta. Existuje sedm domovů pokojného stáří, pět domovů pro matky v tísní, pět stacionářů pro zdravotně postižené, dva azylové domy pro bezdomovce. Charita zajišťuje pomoc migrantům a uprchlíkům, rozvinulo se sociálněprávní poradenství a kontaktní centra pro drogově závislé, je možné kontaktovat i psychologickou nonstop linku pomoci a důvěry pro krizové okamžiky. Charita zastřešuje i další střediska pomoci, která se těžko zařazují do výše uvedených skupin, jako třeba denní centrum pro nepohyblivé spoluobčany či pro romské děti, dílny pro zdravotně postižené, prodejny zdravotnických potřeb a podobně.

Podarilo se také otevřít Dům léčby bolesti s hospicem svatého Josefa v Rajhradě a podobnému účelu slouží část kláštera sester alžbětinek v Brně.

Aspoň několika větami

bych ještě rád připomněl zdárně se rozvíjející činnost Národního centra pro rodinu a sociální péči, Sdružení pěstounských rodin, Manželské a rodinné poradny Bethesda, Kolegia katolických lékařů, Poradny pro rozložení plánování rodičovství či Mendlovy nadace – fondu pro obnovu církevního zdravotnictví –, která se zasloužila o vznik Nemocnice svaté Zdislavy ve Velkém Meziříčí-Mostišticích a stála při zřízení a otevření prvního nestátního hemodialyzačního centra v Brně, které zásadním způsobem pozitivně ovlivnilo léčbu nemocných s chronickým selháním ledvin. A mohl bych ještě chvíli ve výčtu pokračovat.

Ale na tomto místě bych chtěl, sestry a bratři, z celého srdce poděkovat Vám všem, protože i díky Vaším modlitbám, pomoci a finančnímu přispění mohla naše Charita účinně zasáhnout nejen při povodních v roce 1997, ale i pomoci postiženým v Bosně a Hercegovině či loni kosovským uprchlíkům.

Od roku 1994 bylo na účelových sbírkách v kostelích naší diecéze na charitativní činnost a na nejrůznější formy pomoci sociálně potřebným vybráno 38 700 000 korun a na obnovu a podporu církevního zdravotnictví 1 500 000 korun.

Světlo 9 / 2000

Biskupství v Ostravě otevřelo své brány

Na Kostelním náměstí v sousedství kostela sv. Václava v Moravské Ostravě se v pátek 11. února (kvůli nečekanému archeologickému průzkumu s asi tříměsíčním zpožděním) slavnostně otvírala nová správní budova ostravsko-opavského biskupství. Když v roce 1996 byla ustanovena tato u nás nejmladší diecéze, nabídl ostravský magistrát biskupství k využití lokality i budovu (původně v ní sídlila obchodní škola, pak úřední sídlo). Nejdříve se uvažovalo

o rekonstrukci objektu, po provedených průzkumech se dospělo k rozhodnutí o stavbě nové.

Pod novým několikapodlažním objektem, v němž se pamatuje na všechny předpisy týkající se např. bezbariérového přístupu i sociálního zázemí, vzniklo podzemní parkoviště asi pro 20 automobilů včetně kupř. mycího boxu. Na biskupství, kde bude pracovat přibližně 30 lidí, je víceúčelový sál s možností pěti variant uspořádání, kaple, určená až pro 40 návštěvníků, ve vyšších patrech jsou prostory pro archiv, depozitář či čtyři pastorační centra, jídelna pro zaměstnance, pracovny, pokoje pro návštěvy atd. Ve druhém patře vznikl byt biskupa, který se skládá z pokoje, ložnice se sociálním vybavením a malou kuchyňkou. Po dokončení stála stavba 60 milionů korun, z toho bylo vynaloženo z vlastních prostředků prozatím 40 milionů, zbytek tvoří půjčka.

Ostravsko - opavské biskupství působí na území 6 360 km², na kterém žije 1 370 000 obyvatel. Ke katolické církvi se hlásí 600 000. Diecéze má 11 děkanátů a 277 farností, z toho 163 neobsazených. V pastorační práci pracuje 127 diecézních a 50 řeholních kněží, 16 jáhnů, 9 mužských a 19 ženských řádů a kongregací.

Adresa nového biskupství: Biskupství ostravsko-opavské, Kostelní náměstí 1, CZ - 728 02 Ostrava, tel. 069/611 65 22.

Mons. František Lobkowicz, ostravsko-opavský biskup

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

since 1879

1-216-341-0444

Chicago Representatives
Loretta Moravecek
1-708-863-4242
Elizabeth Trodden
1-708-484-3162

Mary Ann Mahoney, Pres.
Elsie Malec, Sec. Treas

HISTORY OF THE WASHINGTON MONUMENT

Dr. George J. Svejda

EVENTS LEADING TO THE CONSTRUCTION OF THE WASHINGTON MONUMENT

On December 23, 1783, General George Washington resigned from Commission to Congress, then in session at Annapolis. Even prior his resignation it was decided that a statue would be erected of him. On August 7, 1783, the Continental Congress adopted a resolution authorizing that an equestrian statue of Washington be erected at the place where the seat of Congress should be established.

The Legislature of Virginia, at its first session, after Washington's resignation, passed on June 22, 1784, the following resolution:

"Resolve that the executive be requested to take measures for procuring a statue of General Washington, to be the finest marble and the best workmanship with the following inscription on its base. 'The General Assembly of the Commonwealth of Virginia has caused this monument to be erected showing affection and gratitude to George Washington, who, uniting to the endowments of the hero, the virtues of the Patriot, and exerting both in establishing the liberties of his country, has rendered his name dear to his fellow citizens and given the world an immortal example of true glory.'"

The foregoing resolution of the legislature of Washington's native State was promptly carried out. The statue ordered by it was executed by John-Antoine Houdon, and presently stands in the capitol at Richmond.

The Federal District Commissioners, after being appointed by President Washington under the Resi-

dence Act early in 1791, acquired land for public buildings and provided facilities for transfer of the Government from Philadelphia by December 1800. Located within the entire District, known as "The Territory of Columbia," the new Federal City was named "The City of Washington."

Major Pierre Charles L'Enfant was appointed in March 1791 to design the Capital. Due to his planning ability, the Mall, or a "Grand Avenue" as he called it, was the central feature of his plan for the Federal City. In accordance with the resolution of the Continental Congress, L'Enfant provided a location for the erection of Washington's statue stipulating that this "Grand Avenue" was to lead to an equestrian statue of George Washington and connect "the Congress Garden with the Presidents park."

Following of Congress, on the motion of John Marshall, passed the following resolution on December 24, 1799:

"That a marble monument be erected by the United States in the Capitol at the City of Washington, and that the family of General Washington be requested to permit his body to be deposited under it and that the monument be so designed as to commemorate the great events of his military and political life."

President John Adams was authorized to correspond with Mrs. Washington and asked her for her consent to permit her husband's remains to be deposited under the shaft. In her touching and impressive answer Mrs. Washington consented in these words:

"Taught by the great example which I have so long had before me, never to oppose my private wishes to the public will, I must consent to the request made by Congress, which you have had the goodness to transmit to me and in doing this I need not, I cannot say, what a sacrifice of individual feeling I make to a sense of public duty."

In 1800 a bill was passed by the House of Representatives "to erect a mausoleum of American granite and marble, in a pyramidal form, 100 feet square at the base, and of a proportional height." Even though the House in 1801 appropriated \$ 200,000 for the construction of such a mausoleum, the Senate opposed it. It was only in 1816 that the subject was seriously considered but without effective results.

In 1832 Congress once again asked the proprietors of Mount Vernon to permit the transfer of Washington's remains to the capitol, in accordance with the resolution of December 14, 1799. However, the Virginia Legislature raised opposition to the proposed move and John A. Washington, who had then succeeded to the possession of Mount Vernon, turned down the request. On September 24, 1833, the Daily National Intelligencer of Washington, DC summoned the residents of the city to take the matters into their own hands, and so the Washington National Monument Society was born at the meeting held by citizens at the City Hall on Thursday, September 26, 1833 at 5 p.m. The first officers of the new organization included the impressive name of its President, Chief Justice John Marshall, then seven-

ty-eight years of age, along with the Vice President, William Cranch, afterwards Chief Justice of the Circuit Court of the District of Columbia, and the Secretary George Watterston, who had founded this movement, and who was the first Librarian of Congress.

The first task for the Society was to find a design which should "harmoniously blend durability, simplicity, and grandeur." After examining the various plans of American artists, the selection committee chose the work of Robert Mills, which featured a four-sided temple mounted on a vast base from which would rise a 600 foot pillar. The next step came in January 1848 when Congress gave the Society a plot of land. Later that month the officers decided not to place the cornerstone until Independence Day, which allowed time for objections to be raised against the Mills design. Finally, the membership agreed to limit the height of the column to 500 feet and to postpone a decision about the surrounding structure.

THE MONUMENT BETWEEN 1848 - 1885

When the cornerstone of the memorial was laid on July 4, 1848, a galaxy of public and private notables attended the event. But trouble was not far off. By 1854, 156 feet of the pillar had been built at a cost of \$ 300,000, when the Society ran out of funds. Unable to raise money on their own, the directors appealed to Congress, which then on February 22, 1855, appropriated \$ 200,000 for the completion of the project. Yet because political problems beset the management when the "Know-Nothing Party" took over the possession of the Washington Monument, the appropriation never arrived, and consequently all work was halted for the next

several years. In October, 1858 the Know-Nothings surrendered all records to the original board of the old Society.

A further attempt to regain momentum was made on February 22, 1859, when Congress formally incorporated the Society and no less important an official than President James Buchanan took charge of the first board meeting held on Tuesday evening, of March 22, 1859, in the aldermen's chamber in the City Hall, Washington, DC. Although some progress was made, the ensuing civil War and its aftermath caused yet another, even longer delay.

Finally, in 1873, the Society again sought the aid of Congress and also appealed to the nation at large. Three years later, on August 2, 1876, Congress granted the \$ 200,000 in return for all legal rights to the Washington Monument. On January 19, 1877, the Society deeded the Monument to the United States, which assumed the responsibility for its completion. To ensure completion of the memorial, in accordance with the provision of the act of August 2, 1876, also established a joint commission which included: the President of the United States, the Supervising Architect of the United States Army, and the First Vice-President of the Washington national Monument Society.

Nevertheless a few problems still remained to be ironed out. What many had feared all along was confirmed in 1877 that the existing foundation was not sturdy enough to support the proposed column. Under authority of joint Congressional resolutions of June 14, 1878, and June 27, 1879, authorizing it, the foundation was strengthened. The old base was therefore greatly enlarged and strengthened over the next three years at a cost of \$ 94,474. Completion of

the work then followed swiftly. The original design for the column was later changed to fit the classic model, whose features had been thoroughly studied by the United States Ambassador to Rome, George P. Marsh. The first marble block was placed in the column on August 7, 1880. Four years after work resumed in 1880, the final stone at the 500 foot level was laid on August 9, 1884, and the topmost stone was set on December 6, 1884.

THE DEDICATION AND POST - DEDICATION PHASE 1885 - 1999

At the dedication ceremony on February 21, 1885, a host of governmental dignitaries and other distinguished citizens gathered to hear the eloquent words of Senator John Sherman pay tribute of the new structure:

"...The Monument speaks for itself-simple in form, admirable in proportions, composed of enduring marble and granite, resting upon foundations broad and deep, it rises into the skies higher than any work of human art. It is the most imposing, costly, and appropriate monument ever erected in the honor of one man.

It had its origin in the profound conviction of the people, irrespective of party, creed, or race, not only in this country, but of all civilized countries, that the name and fame of Washington should be perpetuated by the most imposing testimonial of a nation's gratitude to its Hero, Statesman, and Father."

The first elevator, a steam hoist, was used until 1900, when it was replaced by an electric elevator. The present elevator, installed in 1926, climbs to the top in 70 seconds. The iron stairway has 50 landings and 898 steps. The inside walls of the monument contain 189 stones, the gifts of private individuals, societies, cities, states, and even foreign governments. Some

of these stones once belonged to the Parthenon, others were part of the ruins of Carthage, and still others came from the tomb of Napoleon at St. Helena. 48 stones were given by our own states; near the top of the column are stones presented by territories which later became states.

Among the many studies for the improvement of the monument and its grounds, the most exhaustive is the Report of the Director of Public Buildings and Public Parks, House Document No. 528, 72nd Congress, 2nd Session, 1934. This report observed that any plans to alter the grounds would first require strengthening the foundation of the monument itself. The report advised, furthermore, that improvements should be made, whenever necessary or desirable. In addition, General US Grant, 3rd warned "against the adoption of any general formal or other plan that will materially change the characteristics of the setting of the Monument as planned and intended by its builders."

In its administration of the monument, the National Park Service has tried to follow these recommendations by making improvements for visitor comfort while always bearing in mind the historical importance of this memorial to George Washington. Major

repair of the monument was therefore undertaken in the autumn of 1933 with an appropriation of \$ 100,000, although actual work did not begin until fiscal year 1934. On May 10, 1934 the firm of Alexander Howe, Incorporated was awarded a contract to erect and dismantle a scaffold around the entire structure. By late 1934, the job of renovation was finished after the spalling had been checked, damaged face blocks on the lower section had been replaced, joints had been put onto the newer masonry, and the entire surface had been cleaned. While the scaffold was still up, a radio program featuring the Director of the National Park Service was broadcast from the top of the Monument. The National Park Service MISSION 66 program has projected even more improvements, including new flood lighting, a new elevator, and a proposed visitor's Reception Center.

In 1975 the Monument was closed to the public for cleaning and repair and reopened for the Bicentennial observances.

From the day it officially opened to the public, October 9, 1888 more than 70 million people have visited the Monument which had become Washington's foremost attraction.

When Congress voted to complete the memorial on August 2, 1876, it also handed over to the United States full legal rights to the Monument. At the same time, however, Congress stipulated that the Washington National Monument Society should act "in an advisory and cooperative capacity with the Commission." In order to ensure completion of the project, a later Act passed on October 2, 1888 after the pillar had been built, called once again for continued cooperation between the Society and the Government.

Since its founding, the Washington National Monument Society has attracted many important private citizens and public officials. Both Chief Justice John Marshall and President Ja-

mes Madison were at one time presidents of the Society, and their letters accepting office are among the important documents of the Society's archives. After Madison, every President of the United States has served during his term of office as President (ex-officio) of the Society.

Perhaps the only landmark in the United States with as much prominence as the Statue of Liberty is the Washington Monument. Presently about fifty people of general contractor Grunley-Walsh Joint Venture Of Rockville, Maryland are performing restorations to the 555-foot obelisk. The exterior restoration on the Washington Monument which began in the summer of 1998 will be finished in about a month.

SENIOR CITIZENS MAY BE ELIGIBLE FOR VEHICLE LICENSE DISCOUNT CARD

Springfield - Senior citizens may be eligible for license plates at a reduced cost under the state's Circuit Breaker Grant and Pharmaceutical Assistance Program. Secretary of state Jess White is encouraging all senior citizens and persons with disabilities to determine if they qualify for a Vehicle License Discount Card.

"Through the Circuit Breaker Program, senior citizens can obtain a Vehicle License Discount Card to reduce the annual renewal fee for license plates from \$78 to \$24," said White. "In addition, the program provides property tax relief and reduces the cost of certain prescription medicines."

To qualify for the Circuit Breaker program and the Vehicle License Discount Card, applicants must meet the following requirements:

Must have been 65 years of age or older before Jan. 1, 2000; or

Must become 65 years of

age during 2000 (for a partial grant); or

Must have been 16 years of age or older before Jan. 1, 2000, and totally disabled; or

Must be a widow or widower who turned 63 years of age before the deceased claimant's death, and

Must have lived in an Illinois residence in 1999 that was subject to property or mobile home tax; and

Must live in Illinois at the time the claim for relief is filed; and

You and your husband or wife must have had a total combined income of less than \$16,000 in 1999, and

You must file Form IL-1363, Circuit Breaker and Pharmaceutical Assistance Claim, postmarked on or before Dec. 31, 2000.

Those interested in the program, may contact the Secretary of State's Department of Senior and Community Services at 1-800-252-2904 to obtain an application.

For More Information Contact: Doris Smith, 217/782-5985 1-800-802-2607 pager Randy Nehrt, 217/782/5984 1-800-802-0452 pager

VAŠE PŘÍŠTÍ POTŘEBNÁ PŮJČKA

je na dosah ruky!

Sahněte po telefonu a volejte :

1-800-604-BANK

O půjčku na koupi auta, na opravu či přestavbu domu, k získání "Golden Credit Line" či jakýkoliv druh osobní půjčky lze u nás vyřídit telefonicky.

Stačí nám zavolat. My jsme připraveni Vám posloužit.

Citizens Bank
Citizens Banking Corporation

**Member
FDIC**

PROGRAM LETOŠNÍ POUTI DO ŘÍMA U PŘÍLEŽITOSTI SVATÉHO ROKU A PO SVATYNÍCH V ČESKÉ REPUBLICCE

Sponzoruje: Národní svaz českých katolíků U.S.A.

NACC HOLY YEAR PILGRIMAGE March 27 - April 5, 2000

CZECH AND MORAVIAN PILGRIMAGE SITES AND TOUR April 6 - April 12, 2000

Prague

27 MAR Tour begins morning tour of Czech Parliament and Archbishop's Palace, evening get-together, issuance of final tour documents and vouchers
PARKHOTEL ****
Veltržni 20
170 00 Praha 7, Czech Republic
tel: (420-2) 243-123-76 fax: (420-2) 243-161-80

28MAR morning departure from Prague, travel through Bavaria visit Altötting, arrive Salzburg
HOTEL HOFWIRT ***
Schallmooser Hauptstrasse 1
Salzburg, Austria
tel: (43) 662 872-1720

29MAR depart Salzburg, travel through Italy, evening arrival in Padua
HOTEL OASI ***
Via Rossini 1
350 26 Conselve - Padua, Italy
tel: (39-495)384-088 fax: (39-495)352-428

30MAR morning tour of the city of Padua, depart for Rome, arrive evening, (hotel 4 nights)
HOTEL ARCHIMEDE
Via dei Mille 19
Rome, Italy
tel: (39-6) 445-23-78

Rome

31MAR-2APR Czech Pilgrimage Program

3APR depart Rome for Florence
HOTEL Da VERAZZANO ***
Via di Bellariva 18
501 36 Florence, Italy
tel: (39-55)679-766 fax: (39-55)677-692

4APR morning departure from Florence visit Graz (Styrsky Hradec) arrive Mariazell for overnight
HOTEL HAUS FEICHTGERR ****
Winer Strasse 6
Mariazell, Austria
tel: (43)-3882 2418 fax: (43) 3882 2416

5APR morning departure Mariazell, travel to Vienna with an evening arrival in Prague
PARKHOTEL ****

6APR **NACC HOLY YEAR 2000 PILGRIMAGE CONCLUDES
WE DEPART PRAGUE WITH RENEWED SPIRITUAL
AND PERSONAL BONDS.**

THANK YOU AND GOD BLESS !

6APR morning departure from Prague (PARKHOTEL)
Stara Boleslav - Mass will be celebrated in the Church of St. Mary, tour of St. Wenceslaus ... **Hradec Kralove** - tour of the Cathedral of the Holy Spirit ... overnight accommodations Hradec Kralove
NOVE ADALBERTINUM
Velke Namesti 32
500 01 Hradec Kralove, Czech Republic
tel: (420-49) 506-3111 fax: (420-49)506-3405

7APR **Koclirov** - Visit the "Czech Fatima" ... **Olomouc** - tour of city and archbishop's residence, visit chapel of St. Sarkander
HOTEL ZAMEK
Zamecke Namesti 773
783 53 Velka Bystrice, Czech Republic
tel: (420-68) 535-1451 fax: (420-68) 535-1754

8APR **St.Hostyn** - Mass will be celebrated at the most renowned pilgrimage site in Moravia ... **Velehrad** - tour of the basilica
HOTEL SYNOT
Nad Hristem 1891
686 02 Stare Mesto u Uherskeho Hradiste, Czech Republic
tel: (420-632) 541-745 fax: (420-632) 541-749

9APR **Slavkov** - tour of the memorial Mohyla ... **Rajhrad u Brna** - visit the Benedictine monastery ... **Tele** - (UNESCO city) ... **Tabor/Klokoty**
HOTEL PALCAT
Tr. 9 kvetna 2471
390 01 Tabor I, Czech Republic
tel: (420-361) 252-901 fax: (420-361) 252-905

10APR **Pizen** - visit the cathedral of St. Bartholomew ... **Tepla** - tour of the city and a visit to the meditation gardens
KLASTERNI HOSPIC
362 61 Tepla, Czech Republic
tel: (420-169) 392-264 fax: (420-169) 302-312

11APR **Karlovy Vary (Carlsbad)** - city tour of this wonderful spa city and its grounds ... **Lany** - visit the gravesite of T.G. Masaryk ... **Lidice** - visit the memorial chapel, return to Prague
HOTEL PYRAMIDA
Belohorska 24
169 00 Praha 6, Czech Republic
tel: (420-23) 113-296 fax: (420-23) 113-291

12APR Prague - Strahov Monastery, visit Brevnov Monastery, Mass will be celebrated in the Church of St. Mary in Strasnich
HOTEL PYRAMIDA
Conclusion of Tour

13APR Depart Prague for return trip back home with fond memories and with new found friends.

ANNUAL BENEFIT CARD PARTY

Sponsored by District Alliance of Czech Catholics
APRIL 2, 2000 at 1:00 P.M.

at

CZECH KARLIN HALL

5304 Fleet Avenue • Cleveland, Ohio

Refreshments • Table Prizes • Door Prizes

Donation: \$4.00

New Czech Radio Schedule for the Cleveland Area

Sundays 11 a.m. - noon

WRMR 850 AM

Host Joe Kocab

NEW!

Sundays 1:05 - 2 p.m.

WERE 1300 AM

Host Joe Kocab

VIDEO EL CANADA LTD

583 WILLIAM STREET

LONDON, ONT. N6B 3E8

TEL: 519)434-9939

FAX: 519)434-8182

E-mail: video@rogers.wave.ca

